

Učinčuković

Školska godina 1995/96.

Broj 1

literarno novinarski list

osnovne škole Matije Gupca Gornja Stubica

DRAGI ČITATELJI!

Pred vama je prvi broj literarno-novinarskog ista **Lipin pučkoškolac.**

Čitajte ga i komentirajte. Jeste li pronašli SEBE i svoj RAD???

Nadamo se da ste poželjeli sudjelovati!

Javljajte nam se svojim radovima, za-pažanjima, željama i primjedbama.

Uredništvo

Zavičajno gnijezdo

Lipa

...staro drvo pored moje kuće. Nadživjela je pradjeda koji ju je posadio, a nadživjet će i mene. Svake godine buja ponovno, ali pomalo trune. Ljeti, kada lipa cvate, najjepeša je! Ponekad sjedim na klipi u lipinom hladu i slušam kako pčele zuje... Miris cvijeta me uspavljuje. Kad se popnem na vrh, vidim zelene brežuljke. Biti na lipi u ljetno veče ili danju je uživanje u mirisima. Kad zapuše vjetar, nalaziš se na prirodnoj njihalji.

U jesen lipa bací lišće i ostane golo deblo. Zimi je prekrije snijeg i lipa pada u zaborav. U proljeće, kad prve visibabe niknu, kad se brdo žuti od jaglaca i postaje ljubičasto od ljubica, lipa se budi i vraća svoj bujni ogrtač te opojnim mirisom nadmaši svaki cvijet.

Razum Stjepan, VII.b

Gupčeva lipa

U mom rodom mjestu, Gornjoj Stubici, poput stoljetnog ponosnog diva stoji Gupčeva lipa. Šuplje deblo govori o njenoj starosti. U staroj ispučanoj kori utkana su četiri protekla stoljeća, stoljeća nakon Seljačke bune. Po povjesnom kazivanju, Matija Gubec je držao govor baš ispod te lipe. Uprkos zubu vremena prohujalih stoljeća, lipa se održala do danas. Danas se također ispod lipe sakupljaju ljudi u vrijeme posjeta i crkvenih blagdana. Najveselije je na Jurjevo kad se kod crkve Sv. Jurja održavaju "jurjevske svečanosti" i pali kriješ. Ponosna sam što sam rođena u mjestu koje ima višestoljetnu povijest, a lipa je samo jedan dijelići te povijesti.

Iva Lešković, VI.a

Moja Stubica GORNJA

Gornja Stubica je malo mjesto koje je smešteno ispod Medvjednice. Znano je već iz vremena Seljačke bune.

Na brdu Samci nalazi se dvorac Oršić i Spomenik Matiji Gupcu. Na suprotnom brdu je crkva Sv. Jurja i Gupčeva lipa, stara preko 400 godina! Spuštajući se cestom dolazimo do tvornice "Dona" koja prerađuje voće i povrće. Mjesto ima dom zdravlja i poštu. Kraj doma zdravlja je restoran "Puntar".

U Gornjoj Stubici djeluje Kulturno umjetničko društvo koje ima folklornu i tamburašku grupu te skupinu izvornih pjevačica.

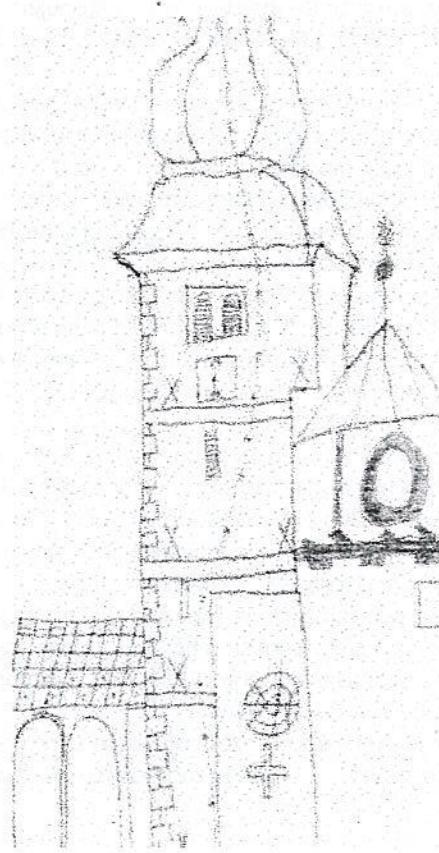
Blizu centra smještena je Osnovna škola Matije Gupca. Ima mnogo trgovina u kojima se nudi obuća, odjeća, ukrasni predmeti i poljoprivredna oprema.

Općina Gornja Stubica obuhvaća sela: Jakšinec, Slani Potok, Hum Stubički, Matej, Modrovec, Samci, Dobri Zdenci i Bresje...

Mladi se nemaju gdje sastojati pa idu u Stubičke Toplice ili u Zabok sa svojim prijateljima.

Ljudi su dobri i bave se poljoprivredom.

Maja Ivanić, VI.b

Mario IVANUŠIĆ , V. a

V ZAGORJU

V Zagorju

ftiček

stalno popevaju,

ljudi na njivama

pak delaju.

Tam rado se

otpre stara klet;

tam navek

moreš najti

lepi cvet.

Tu je vse

kak v gaju.

Zname da je

cele Zagorje

v sjaju.

Maja Ivanić, VI.b

PROSTRALA SE RAVNICA

Prostrala se ravnica,

po njoj vjetrić piri...

Šara cvijeća množica,

lipa hladom miri.

Cvrkuće zbor ptičica

ko sjaj noćnih zvjezdica!

Nikolina ŽEBIĆ, VII. b

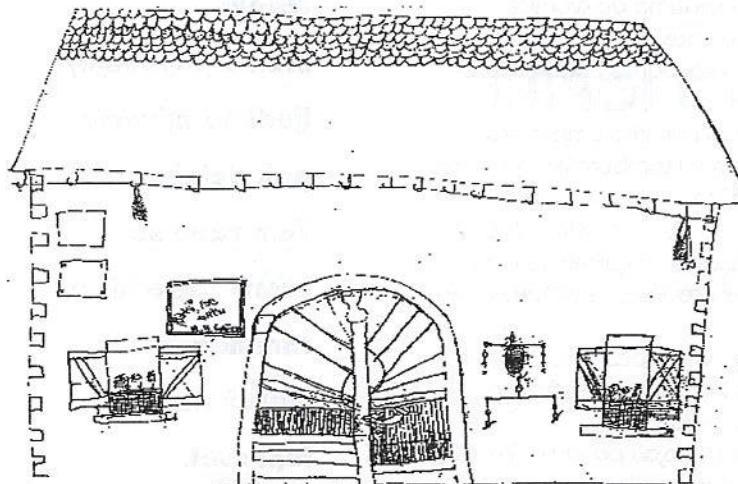
L I P A

U Gornjoj Stubici ima jedno drvo. Zovu ga LIPA! Stoji kraj crkve Svetog Jurja.

Veličanstvena je. Šuplja je jer je stara nekoliko stoljeća. Tako je šuplja da će je jači vjetar srušiti. Ona se drži na čvrstim nogama jer ima ljudi koji je njeguju. Čak su je opasali željezom. Iz različitih strana svijeta dolaze da je vide i da je naslikaju. Duge grane su joj napola suhe. Sve je trošnija. Kao i ljudi - kad su mlađi, imaju mekolicu, a onda malo pomalo počinju dobivati bore. I naša je lipa dobila bore. Mnogi uzimaju cvjetice za čaj. Njene su grane ispružene ruke koje ih daruju.

Lipa je tu sretna. I ja je volim.

Vlatka Hren, VI. b

Silvija Božić, V. a

PO STUBIČKOM KRAJU

DOBRI ZDENCI se sastoje od više zaseoka po brežuljcima. Na uzvisini je crkvica Kraljice Mira-mala, ali lijepa. Industrije nema, a ni turisti ne dolaze. Ljudi ujutro odlaze na posao u obližnja mjesta ili u Zagreb, a poslijepodne marljivo obrađuju njive.

Selo je dobilo ime po vodi na kojoj leži. Bunara ima u svakom dvorištu i po njivama. Kada hodam po njivama, moram paziti da ne padnem u rupe koje su duboke do 5 metara. Zemlja propada i odranja se u dubinu. Ponekad se odrone čitavi vinogradi.

Ovo je selo netaknuti dio prirode i gotovo nigdje nije pobacano smeće. U proljeće je lijepo: šume se zelene, livade su šarene i mirisne od cvijeća. Postoji priča da je neki princ na jednoj livadi zakopao zlatnu gusku. Livada i obližnje selo su dobili ime **GUSAKOVEC**. Ljudi marljivo rade na njivama kao da žele naći tu gusku. Priroda ih nagrada plodovima, a gusku nikada nitko nije našao.

Ljudi su dragi i dobri, a neki žele biti pravi Zagorci pa tuže po sudovima susjede. Često se muškarci sastaju pred trgovinama pa se svađaju zbog toga sa ženama. Najveće je okupljaliste ispred crkve nedjeljom kada se sakuplja pobožni svijet na misi.

Ivana Orešić, VII. c

MOJA STUBICA

Na sjevernim obroncima Medvednice smjestilo se mjesto u kojem stanujem. Područje Gornje Stubice obuhvaća brojna sela i zasoke načinjane po zelenim brežuljcima ili utonule u blage i živopisne uvale. Imena sela su slikovita i zanimljiva.

KARIVAROŠ potječe iz doba Turaka, a znači "crni grad". U **SLANOM POTOKU** su ljudi živjeli u pradavna vremena. Prema svjedočanstvu grofa Adama Oršića tu je prije rata postojao rudnik soli iz kojeg je tekao slani potok. **PASANSKA GORICA** dobiva ime po svojim starosjediocima, obitelji Pasanec. U **SVETOM MATEJU** postoji kapelica Sv. Mateja. Osim ovih sela tu i Banščica, Brezje, Dobri Zdeni, Modroveč, Vinterovec...

Iz Gornje Stubice vodi cesta koja nas veže s metropolom - Zagrebom. Krajem teku i mnogobrojni potočići koji ispresijecaju zelene livade. Brežuljci daju posebnu draž, svojom ljepotom, ovom kraju.

GORNJA STUBICA ima veliki kulturno-povijesni značaj - mnogi ljudi pri spomenu Seljačke bune znaju naš kraj. Seljačka je buna izbila 1573., a vođa je bio Matija Gubec. Na žalost, u toj su bici seljaci izgubili svoja prava, a Gubec je pogubljen. U Gornjoj Stubici mu je podignut spomenik. Rukama raširenim prema svom kraju kao da želi pokazati koliko je volio svoju zemlju za koju je i život dao. Spomenik je izradio Antun Augustinčić. Sa desne je strane reljefom prikazan težak život seljaka, a s lijeve stubička bitka.

Stubica ima crkvu Svetog Jurja. Ime Stubice se prvi put spominje u dokumentima 1209. godine. Stajala je na današnjem mjestu cijeli rani srednji vijek. Naravno, mnogo je toga nadograđeno na tadašnju kapelicu sa zvonikom. Prije crkve je tu bilo groblje. Nedaleko crkve stoji Gupčeva lipa. Legenda kaže da ju je zasadio Matija Gubec. Današnji Muzej seljačke bune nekad je bio vojna utvrda, a zatim je postao vlasništvo grofova Oršić. Grofica Oršić ga je obnovila i pretvorila u dvorac. Prije nove školske zgrade, u dvoru se održavala nastava.

Ljudi Gornje Stubice se pretežno bave poljoprivredom. Neki rade u tvornici voćnih sokova "Dona". Okupljaju se na proslavi Dana općine - Svetog Jurja. Tada se pale jurjevski krijesovi. Ljudi se zabavljaju uz folklornu i tamburašku grupu KUD-a. Kad dođe vrijeme berbe kukuruza, slijedi okupljanje ljudi na lupitvama, a ponegdje se održalo i čehanje perja.

Moglo bi se još mnogo reći o našem kraju i njegovim zanimljivostima. Ako netko samo pokuša doznati pojednost o Stubici, shvatit će da je to predivno mjessto. To najbolje znamo mi, koji smo se tu rodili, tu živimo - neke od nas tu čekaju i budućnost.

Marina Sviben, VII. a

Jesen me očarava bojama, zaklapa oči prirodi i uvlači se duboko u čovjeka

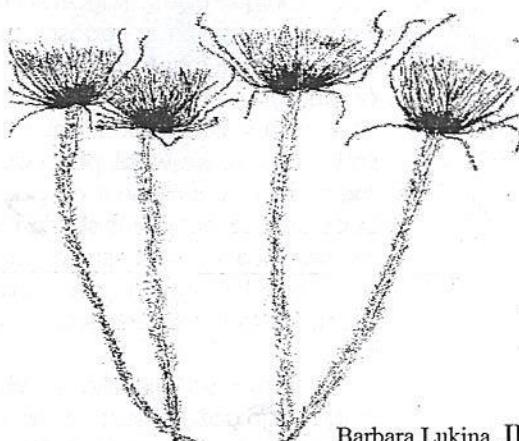

S U subotu, 14. listopada 1995. svi učenici naše škole, umjesto u razredu, imali smo nastavu u prirodi koja se održala pod nazivom "Pozdrav jeseni". U osam sati bili smo pred školom bez velikih briga i školskih knjiga. Svi razredi su krenuli sa svojim razrednicima točno određenim smjerom: Burnjak, Slani Potok, Oštrec, Golubovec, Oreševa Gorica i Gorščaka.

Cilj Škole u prirodi je da djeca što više upoznaju kraj u kojem žive te da shvate kako je priroda raznolika te pruža mogućnosti ljepešeg i mirnijeg života.

Ivana Kučak, VII.a

P
R
I
R
O
D
I

Barbara Lukina, III. a

OUR SCHOOL TRIP

Last saturday the whole school went for a trip to the countryside. The eighth class and their teachers went to the peak Oštrec. It is the highest peak in Gornja Stubica. When we started our trip, the weather was foogy and cloudy. We were passing through the woods and we were picking chestnuts there. On our way we met lots of people who were picking autumn fruits. When we come to Hum Stubički we saw the old houses made of wood. At the school playground in Hum Stubički we had a break. The boys were playing football there and the girls were supporting them. After that footballmatch the result was 3:2. We had a lunch there. Half an hour later we returned home. It was a very nice school trip.

Eva Popović, VIII. a

JESEN

Šuljam se polako. Možete me vidjeti ako idete u svoju lijepu prirodu. Uz mene uvijek prolaze djeca kad idu u školu. O meni možete lijepo maštati. Budite uvjereni, ja se nikad ne predajem. Pokušajte se igrati sa mnom skrivača. Pjevajte o meni. Uživajte u mojoj osježavajućem vjetru i lišću koje pada sa šarenih stabala.

Eto, tako vas ja okružujem...

Ivana Salar, III. a
Literarna grupa

OREHOVA GORICA

Iako je vremenska prognoza pokazivala da neće biti lijepo vrijeme, već magla, ja sam bila i dalje vesela zbog izleta.

Moj razred, VII.b krenuo je u Oreševu Goricu da jače doživimo jesen. Nismo išli samo da se najedemo sendviča i napijemo soka, već da razgledamo plodove i boje koje nam je donijela jesen.

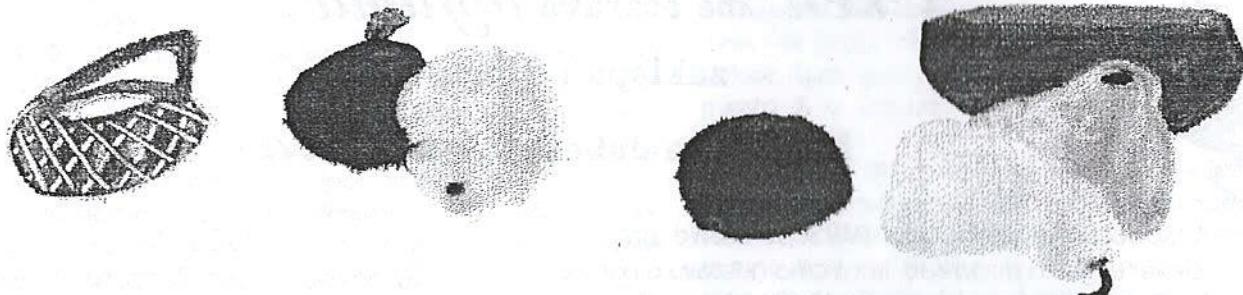
Putem smo prolazili kroz raskrižje koje vodi na Hrenice, pa na groblje i prema Spomeniku Matiji Gupcu. Kad smo stigli do Spomenika, malo smo se odmorili i krenuli dalje. Petnaestak minuta smo hodali kroz sela, a onda smo stigli do neasfaltirane ceste s koje smo skrenuli u šumu i tamo brali kestenje.

Šuma je bila prekrivena raznoboјnim lišćem. Svi smo se razveselili kad smo ugledali nekoliko kestenova. Oni nisu bili jako debeli, ali vrlo ukusni. Cijela je šuma mirisala po gljivama i dočaravala miris pečenih kestenova.

Magla se još uvijek nije digla, ali nama to nije smetalo. Kad smo nabrali jednu vrećicu kestenja, odmorili smo se, pojeli slatkiše. Poneka kapljica kapnula je s drveta kao još jedan dokaz da je sada jesen. Dječaci u već u mislima igrali nogomet pa smo krenuli na obližnji travnjak. Staza do travnjaka je bila glatka i skliska. Uz stazu je bilo grmlje i pobrano polje kukuruza. Sa granja je nemilice padalo suho raznoboјno lišće. Dečki su brzo uzeli loptu i počeli igru.

Travnjak je okruživala velika čistina kao beskrajno more. Travnjak je sličio laguni koju okružuju palme! Magla se još ne diže. Sati prolaze i mi se moramo vratiti kući. Taj dan, iako maglovit i mamuran, nikad neću zaboraviti! Putem kući pratile su nas ptice koje se sele u južne krajeve. Voljela bih da svaki izlet bude poput ovoga - bez tučnjave i svada...

Nikolina Zebić, VII.b

BUKVICA MI PRIČA

Pošli smo putem prema Lovačkom domu. Penjali smo se po jednom velikom briježgu. Brali smo usput kestene. Odjednom sam ugledala pjegavog daždevnjaka. Polako se kretao.

Nadalje sam ugledala bukvicu na putu. Divila sam joj se... Gledam je i čujem kako netko pita: "Tko si ti?" Vidim da to bukvica zna pričati.

Bila je malena, smeđa. Počele smo razgovarati. Buvica mi je pričala o svojim predima. Rekla je da tako njoj priča majka. Bili su bukvici poredani od najstarijeg do najmlađeg, od najvećeg do najmanjeg.

Stajali su uspravno poput vojnika. Kad bi ih koji čovjek htio posjeći, oni bi ga svom snagom odbacili od sebe. Njihove snažne grane čuvali su ih od svega... Tako su se održale bukve do danas.

Bukvična priča je vrlo poučna za nas jer bi i mi trebali znati kakva je povijest naših predaka.

Valentina Klanjčić, VI.a

KIPOVI U MUZEJU
(prepričavanje)

Već nekoliko godina stojim u jednom muzeju. Tamo imam prijatelje koje gledam svakog dana. Već su mi dosadni. Čuvar nas stalno pazi, ali kad zapisi...

Uh, ovdje već postaje hladno! Jesen je, a vani pada kiša. Možda bi prijateljica riba rado izašla na ulicu, kao i jelen, ali mislim da to starcu ne bi odgovaralo. Eh, i ja bih izašla da vidim svijeta!

Gle, tamo je čuvarev crni kišobran, kao stvoren za mene! Možda bi se našla i neka kabanica za starca..., ako ne, idemo bez njega!

Joj, kako je vani čarobno! Više nisam ukočena u istom položaju. Riba je konačno našla pravo mjesto za kretanje: maše perajama i pliva u vodi: "To je moj život!"

"Što mi godi ova meka rosna trava!" na to će jelen, a starac se divi svježem zraku.

Već smrkava. Podimo prije negoli se čuvar probudi!

Tako, sad smo svi na starom dosadnom mjestu. Čuvar se budi i primjećuje da mu je kišobran mokar, a nije bio u šetnji.

"Gle, i kipovi su mokri! Moram provjeriti gdje prokišnjava krov!"

Mi se potajno cerekamo!.

Oh, kad bismo barem mogli ponoviti ovo zabavno posljepodne. Nikad nisam ni sanjala da bi dan mogao biti tako divan. Kad znamo za dan, možda bismo trebali vidjeti kako izgleda noć! Prijatelji mi sad u poštaju prisniji!

Danijela Gudan, VI.a

Ksenija Kuhta, IV.b

Priča šume u jesen

Napokon, svanuo je dan kojeg sam dugo i željno očekivala Škola u prirodi - podsjeća me na nešto dosadno, glupo, ali za inat baš nije bilo tako! Bilo je super, ludo i nezaboravno.

Odmah ujutro, kad smo krenuli, osjećala se svježina, radost ... Svuda oko nas bila je magla. Činilo se kao da će nas ugušiti.

Bilo je zabavno. Smijali smo se, šalili... Neki su se valjali po podu - ne znam da li od smijeha ili od padanja. Dugo smo se penjali i mislili da nikada nećemo stići do vrha šume, no kad smo stigli bili smo umorni, shrvani i žedni. Na trenutak smo sjeli i odmorili se.

Netko od dječaka je uhvatio pjegavo-ga daždevnjaka, primio ga za rep i plašio cure. Bio je to užasan prizor kojeg smo ubrzo, srećom, zaboravili.

Šetali smo šumom sa znatiteljom. Na jednoj smo čistini zastali kako bismo pojeli hrana koju smo ponjeli sa sobom. Odlučili smo se duže tu zadržati. Naš učitelj i pedagog upalili su logorsku vatru i odlučili peći kestene. Mi, cure, šetale smo šumom, igrale gumi-gumi i loptale se. Kad smo se vratile, kestenje je bilo gotovo, a vatra se bljeskala. Tko je probao kestene, rekao je da je odlično... Vrijeme je brzo prolazilo uz zabavu, igru, veselje i učenje. Znali smo da se pomalo bliži svemu kraj pa smo bili tužni.

Baš kao što rekoh, došlo je vrijeme da podemo kući! Nišmo se vraćali istim putem, već novim - uzburkanim stazicama. A kad smo došli do škole, svatko je krenuo svojim putem.

Ivana Junković, VI.a

Jesenje kiše i magle

Jesenje kiše i magle su uvijek hladne. Jesenje kiše operu crvene krovove kuća i ceste, a jesenje magle sve zabijele.

Ljudi nose kišobrane koje im vjetar pokušava otpuhnuti. Jesen je puna vlage.

Životinje se spremaju za zimski san, a ljudi se žure pobrati kukuruz, repu, ruklju, i ostalo povrće i voće. Stalno to razvoze pomoću traktora.

U krošnjama drveća puše vjetar te mali listići titraju na povjetarcu. Po tamnoj i tihoj noći počinju padati prve pahulje snijega, a ujutro se djeca već sanjkaju po velikom briježu pokraj sela.

Gordana Tupek .V.c

Bezbroj šarenih listova na zemlji. Zlato je zasjalo u jesenjim krošnjama šuma. Sve odiše tihim sjajem i mirom. Ponekad se zaleti vjetar u krošnje drveća pa zastane kao da se boji što svojim fijukom remeti te tajanstvene dane.

U jutra besana i tmurna, samo se magleni plašt uvlači pod moju kožu kroz sjetu. Kao da kroz maglu nazirem obrise lijepo djevojke. Pitam se tko je ona! Je li to kraljica jeseni?

...Kiša mi nikada ne daje odgovor - samo se prosipa zrakom poput zvjezdane prašine i sakrije se. Ona iščezne u blještavim kapima. Sad barem znam zašto je jesen tako tajanstvena...

Jasna Rešetar, VI. c

Ivana Sačer, IV.b

Magla mi pričala

Maglovitog subotnjeg jutra išli smo na nastavu u prirodi. Magla je prekrila šume, polja, sakrila kuće i sunce. Krenuli smo u šumu iznad Burnjaka.

- Zašto si se baš danas spustila među nas? - upitala sam maglu.
- Gore sam visoko bila usamljena pa sam se spustila među vas da se veselim i smijem - odgovori ona.
- Koliko ćeš dugo biti s nama?
- Dok ne dođe novo jutro i sunce ponovno izadje.
- Zašto si prekrila zlatno sunce?
- Sunce je zaspalo pa ga ne mogu probuditi! Onda, neka mirno spava!

Navečer sam razmišljala o magli i o zlatnom suncu koji spava iznad magle i sivih oblaka...

Ja ne želim da magla bude usamljena i žalosna, a sunce pospano!

Valentina Sačer, VI. b

Putovanja i nemiri naši su putokazi za budućnost

detalj slike Snježane Darapi, IV.b

maturalac**MATURALAC**

Uzbuđeni, s osmijehom na licima sjeli smo u autobus i krenuli. Cilj nam je bio LOVRAN. Putovanje je kao i uvijek pratila pjesma i žamor vesele djece. Već smo bili nestrpljivi, ali sve je nestalo nakon dubokog uzdaha i povika: "More!"

Kad smo se smjestili, svi juriš na plažu! Prvu noć nitko nije spavao kao niti drugih noći. Nismo imali vremena jer smo izvodili svakakve vragolije.

Svakog dana smo ustajali s veseljem znajući da ćemo vidjeti i upoznati nešto lijepo. Posjetili smo Košljun, Motovun, Aleju glagoljaša... Uživali smo u tim ljepotama i nije nam bilo loše, iako nas vrijeme nije služilo. Upoznali smo se s učenicima iz Lipovljana i stekli krasna prijateljstva. Svake noći imali smo ples i druge zabave. Bilo nam je jako lijepo.

Nažalost, i lijepom dođe kraj...

Doma su nas s radošću dočekali, a mi ćemo zauvijek imati lijepa sjećanja s maturalca.

Marina Perešin, VIII.a

NA MOTOVUNU

Teško olovno nebo nadvilo se nad uzburkanim morem. Lagana kišica šušti u zelenim krošnjama maslina. U daljini se čuje muklo razbijanje valova u oštreljivim stijenama. Polako se krećući po skliskoj cesti vozimo Alejom glagoljaša, zatim u Motovun. Nakon dva sata vožnje stigli smo do rječice Mirne. Autobus se sporo uspinjava uz brdo. Blago se naziru visoki, debeli bedemi staroga grada - Motovuna. Okolo se pruža širok pogled na zelena prostranstva vinograda koje ljeta jak sjeverni vjetar. Na kamenitim vratnicama nalaze se grbovi vladara Motovuna i mletački grb. U središtu je mala crkvica koju nismo stigli pogledati jer nas je uhvatila kiša. Pobjegli smo u autobus i po jakom nevremenu se vratili u Lovran.

Tomislav Lešković, VIII. a

ČEMU SE RADUJEM?!

Ponekad razmišljam o tom pitanju, no to me potakne na razmišljanje o miru, slobodi, slaganju u obitelji i zdravlju te međusobnoj ljubavi.

Svatko ima mnogo problema i luti se zbog njih, ali u životu postoji kutak najsrđnijih trenutaka. Nisu svi ljudi jednak, nemaju ista razmišljanja, isti život... Svakoga raduju druge stvari.

Mene raduju male stvari. Ne treba to biti novac, skupa odjeća ni išta što je skupo. Neka to bude topla ruka i zagrljav koji tješi!

Naša srca nisu kao kamen tvrda, bezosjećajna. Naša su srca blaga, plaha kao najljepši svijet kojeg voliš i trebaš njegovati.

Peta Jambrečina, VII. b

PUTOPISNA CRTICA S MATURALCA

Poslijednja trčkaranja priveli smo kraju. Bili smo uzbuđeni. Torbe su čekale tjedan dana spremne. Dugo očekivani dan, petak 25. 8. 1995. je konačno stigao. Nitko nije zakasnio. Takav događaj nitko ne bi propustio. Ukrcali smo se u autobus i krenuli. Vozili smo se tri sata i stali u gradiću zvanom Skrad. Tu nam je dobro poslužio diskont i njegovi hladni sokovi. Krenuli smo dalje i ugledali veliku vodenu površinu. More?! Ne, to je veliko Lokvanjsko jezero. Profesor nas je upoznao s nastankom jezera i tamošnjom klimom. Posjetili smo svetište Majke Božje Trsatske. Tamošnji nam je svećenik pričao kako su anđeli donijeli za vrijeme križarskih ratova na to mjesto Isusovu rodnu štolicu.

U Lovranu nije izgledalo kako smo očekivali. Smjestili smo se u sobe i otišli na udaljenu plažu. Idućeg dana upoznavali Lovran. Dan je bio lijep. Otkrili smo zanimljive kutke i ljepotu istarskih ulica.

Trećeg su dana nebo zastrli tamni oblaci. Spremali smo se na otočić Košljun gdje se smjestio franjevački samostan. U muzejskom prostoru smo između ostalog vidjeli i odljev Baščanske ploče.

Četvrti smo dan posjetili Aleju glagoljaša i Motovun - stari gradić u unutrašnjosti Istre. Vratili smo se u Lovran gdje smo proživjeli velik izljev kiše. Petog smo se dana spremali na povratak.

Pogledom smo se oprštali od kutaka grada kojeg smo zavoljeli kao naš. Na putu kući smo stali u Severinu. To se vrijeme nikad neće vratiti i ponoviti, ali vječno će ostati u našim srima i duboko u sjećanju... Jer vrijeme provedeno uz prijatelje - najljepše je! To je vrijeme druženja. Nezaboravno vrijeme.

Marina Hren, VIII. b

NEMIRI U MENI

Oglasilo se proljeće. Priroda se budi iz zimskog sna. I ja s njom. Duboko dišem nove mirise. Proljeće znači rađanje. S visibabama i jaglacima roditi će se, vjerujem, neka nova energija kojoj neću dopustiti da me zaobiđe.

lako sam smirena osoba, ponekad se javljaju neki nemiri u srcu. Škola, ljubav, prijateljstvo. Sve su to velike stvari kojima treba posvetiti mnogo vremena. Ali, teško je učiti po cijeli dan kad me predivna priroda i cvrkut ptica zovu da izađem malo van i da se opustim od svih briga.

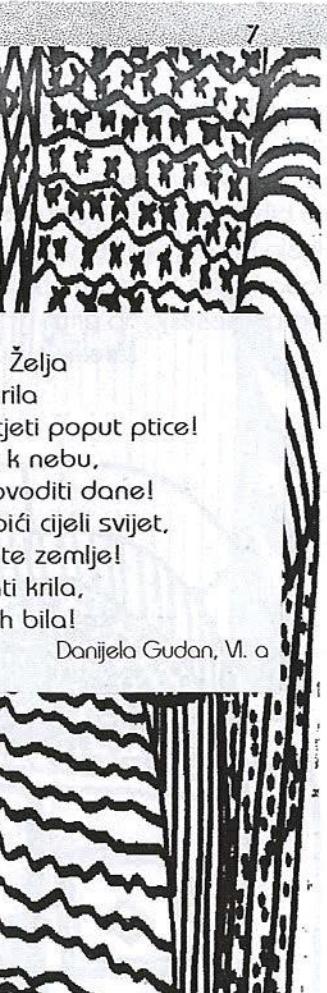
Velika tema za razmišljanje je prijateljstvo. Neki možda misle da u prijateljevanju nema nikakvih problema, ali se varaju. Najvažnije je znati poslušati, biti dobar prema drugima. imamo li kakav problem, razgovaramo na lijep način - "sve će biti dobro!"

A tek ljubav! Tema je to uz koju bi se moglo napisati stotine i stotine knjiga. Ljubav je ljepota, ali može biti i tužna. Ona ima stotinu lica. Mnogi govore da je dačko doba najbezbržnije i najljepše doba, ali ne shvaćaju kakvi nas nemiri i brige muče!...

Sve će to proći i sve ćemo to prebroditi jer u svakoj je sreći i mrvica tuge.

Ljubav, prijateljstvo i sreća su najvažnije stvari na svijetu.

Zvjezdana Tušek, VIII. a

Želja

Da mi je imati krila
pa da mogu letjeti poput ptice!
Vinuti se visoko k nebū,
I sa suncem provoditi dane!
Poželjela bih obići cijeli svijet,
Vidjeti nepoznate zemlje!
O, da mi je imati krila,
Zemljo, tvoja bih bila!

Danijela Gudan, VI. a

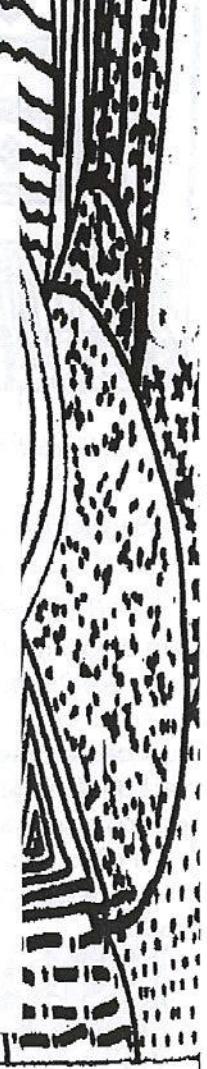
A NADA MNOM SE SUNCE KROZ OBLAKE SMJEŠKALO

Jesenje jutro. Tišina. Probudih se i tiho na prstima izađoh na kišu.

Vani je bilo tako mračno, hladno, sivo kao da se nalazim u mračnom dobu povijesti. Golo drveće koje me okruživalo podsjećalo me na krvnike koji se vesele skorom izvršavanju kazne. Pomogli su im i teški, sivi olovni oblaci djelujući kao suci koji jedva čekaju presudu smrte kazne. sve je bilo spremno za sudjenje, moje sudjenje. Crni je gavran usporen grakao kao da mi čita optužnicu: sledio mi je krv u žilama. Sva sam drhtala kao šiba nad vodom. Srce mi je ubrzano kucalo, mislila sam da će mi iskočiti van. Uši i oči su reagirale na svaki šum. Bila sam napeta kao tetiva na luku. Sva prestrašena i izbezumljena, počela sam ubrzano koraćati, ne znajući kamo pobjeći. Počeh razmišljati o svom cjelokupnom životu. Slike događaja izmijenjivale su se brzinom svjetlosti. Zaključah da nisam učinila ništa tako strašno da bi mi se zato sudilo. Postoji tu dosta nestashuka, ali ništa teško. Smrtna presuda se trebala izvršiti svakog časa, ali se tada iza zlih sudaca pojavo kralj svjetlosti, Sunce. Krvnici su se tako prestrašili da više nisu slušali naredbe zlih sudaca koji su polako i prestrašeno, kao lopovi s mesta zločina, nestajali u daljinu. Svjetlost i dobro uvijek pobjeđuju. Bila sam slobodna kao ptica, sve je u meni živnulo. Nestala je tama, sivilo i tuga, a zamjenila ih je sreća i veselje.

Blistavih očiju, ožarena lica, srca puna ljubavi i sa smiješkom na licu, veselo sam odskakutala kući.

Eva Popović, VII.a

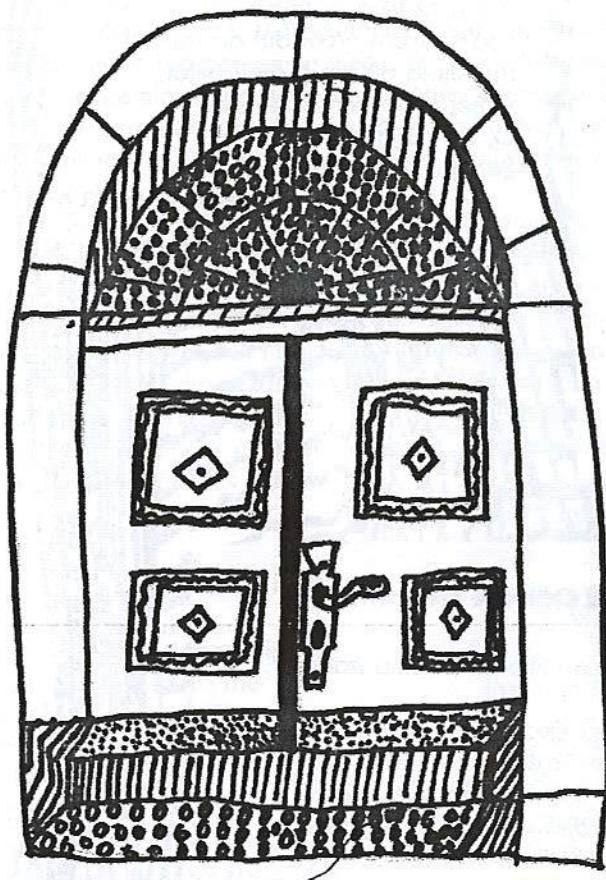

Kad budem velika

Ja bih htjela, kada odrastem da više nema rata.

Ja bih htjela po zanimanju biti krojača.
Ne bih htjela da je selo puno smeća.
Htjela bih da se ljudi više ne svađaju.
Kada bi naš Hum Stubički bio kao zlato,
bila bih veselija no prije.

Mirela Čehko, III. r. PŠ Hum Stubički

Tin Klanjčić, 5.a

Poruka

Koračaj odlučno, tvrdo.

Rukom mahni prijateljskom.

Maglu skinji sa svojih očiju.

Sjajno nek te zauvijek prati.

Barbara Rosec, VII.b

NA RASKRIŽU ŽIVOTA

Još i danas se sjećam prvog razreda. Kao da je bilo jučer. Tada smo bili nestošni prvašići koji nisu pošteno znali ni govoriti. Razred po razred, godinu po godinu, došli smo i dokraj osmoljetke. tih veselih osam godina prošlo je tako brzo, čak prebrzo.

Mislim da se sada svi osjećamo kao putnici pred kojima se uzdigao zid kao životna prepreka koju treba svaljavati. kao klinka maštala sam o sadašnjem trenutku. Stalno mi se motalo po glavi "kad ću biti velika!", no sada mislim drugačije. Svi bismo željeli da i dalje zajedno proživljavamo dobre i loše trenutke; sve strahove od ispitivanja gradiva. Odjednom će se sve promjeniti: prijatelji, škola, nastavnici i život.

Je li život uistinu toliko komplikiran ili ga ljudi samo čne takvim?! Tražim potporu, poticaj, ali često je samo šutnja. Kao da nitko ne razumije da donosim važnu odluku za koju nisam dovolno jaka niti imam iskustva.

Vrijeme nikoga ne čeka! Treba kretati uvijek dalje, na nove životne staze. Kada o tome razmišljam, obuzme me neki osjećaj straha i nesigurnosti u samu sebe. Ako ne donesem dobru odluku, neću odškrinuti vrata budućnosti. Život je kratak... Kako sebi organizirati život, a ne odreći se iluzija, maštanja i sanja iz djetinjstva?!

Dorotea Lisak, VIII. b

U NAJDUBUJEM KUTU MOJE SOBE

Uđo sam zemljopis i trebala mi je jedna prazna bilježnica. ušao sam u sobu i sakupio hrabrosti da uđem u najtamniji, najstrašniji kutak sobe. To je bio kutak moje školske prošlosti.

Počeo sam kopati po knjigama i naišao na udžbenik biologije za 7. razred. To me podsjetilo na divne sate smijeha, ali i učenja. Jedino je taj udžbenik proživo bez ogrebotina. Kopao sam dublje i onda naišao na udžbenik matematike. Svi razlomi, grafovi i recipročni brojevi! Nikad ih nisam u potpunosti zapamtio, a izgled bilježnice je bio katastrofalni. Da je sada vidi nastavnica iz matematike, pala bi u nesvijest. Listovi iz bilježnice su potpuno isparili, uši na rubovima su bile tako ogromne da bi ih mogao nositi slon.

Počeo sam kopati sve dublje i dublje u divljini moje prošlosti. Odjednom sam se zaprepastio, uplašio... Ugleđao sam knjigu iz povijesti. Ratni pothvati Grka, silne vojske, godine, datumi; imena mjesta, ljudi i brodova.

Odjednom mi je pozlilo - želudac! Više nisam mogao izdržati na nogama. Izašao sam iz kutka puzeći od užasa. Odlučio sam poslati sestru po praznu bilježnicu.

Andrija Klanjčić, VIII. a

MOJIH SEDAM GODINA ŠKOLOVANJA

Još kao malena djevojčica zamišljala sam kako će provesti svoj prvi dan u školi. Ujutro, kad bi moja starija sestra ustala i spre-mala za školu, ja bih počela vikati jer sam željela doživjeti neka nova iskustva i pustolovine; sklopiti nova prijateljstva, saznati što više o životu. Kako je u meni rasla ta želja, tako su se brže približavali ti dani. Kaže se: "Tko čeka, dočeka!" Ja sam taj dan dočekala s nestrpljenjem.

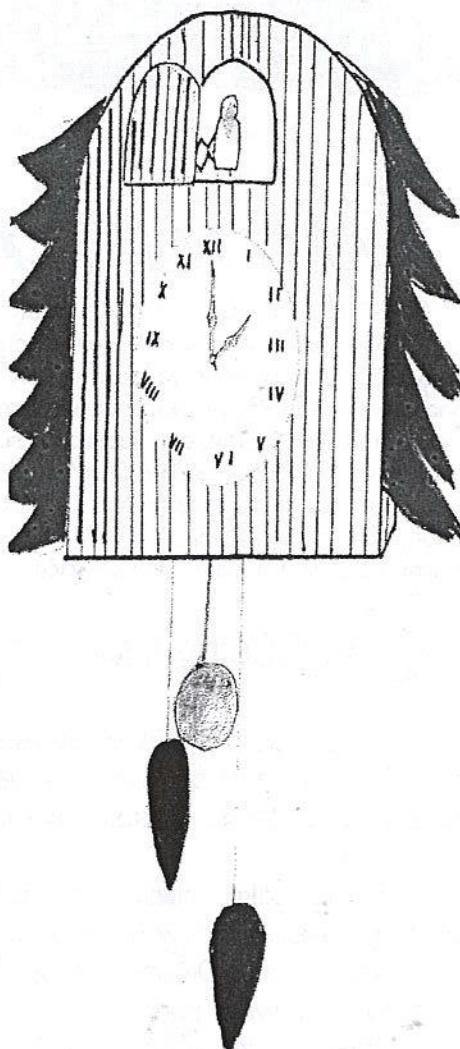
Majke i očevi doveli su svoju djecu koja su sada moji vrlo dragi prijatelji. Tada sam još bila malena i neuskusna djevojčica, no sa svojim prijateljima sam postala prisnija i nerazdvojna. Ne mogu reći da mi nisu dragi i ostali prijatelji, ali ostala je nerazdvojna "šestorka".

Rado se prisjećam tih prvih dana školovanja. U jednom razdoblju života ostaju zapisane brojke i prva slova te jedinice i petice koje su se crvenjeli u imenicima. Godine su prolazile, a interes i volja za gradivom postajala je slabija. Jedva sam dočekivala praznike kako bih se rasteretila brige, školskih klupa i knjiga. Za nekoliko dana mi je sve to nedostajalo i shvatila sam da mi je škola dio života, da mi je potrebna. Škola me, kao i roditelji, odgojila i naučila mnogo o životu. Kad bih nakon praznika sjela opet u školsku klupu, obuzeo me mir, ljubav i zajedništvo.

U mom dosadašnjem školovanju bilo je uspona i padova zato bih bila sebična kad ne bih rekla da moj dosadašnji rad nema značenja. Moram zahvaliti i svim učiteljima, a posebno razrednicama što su tako dobre i strpljive ne samo sa mnom, nego i ostalim učenicima. Ono što su nas naučili, svatko će od nas zadržati u sjećanju.

Još samo nekoliko mjeseci i gotova je ova školska godina, gotov sedmi razred! Uskoro ću morati početi razmišljati u koju ću školu dalje. Već imam skrivene želje i sigurna sam da ću s tim zvaniem pomagati ljudima da žive u miru i bez straha!

Istina je što kaže poznata poslovica: "Od kolijevke pa do groba, najljepše je đačko doba!"

Tomislav Putak, IV. b

Petra Jambrečina, VII. b

VJETAR

Ja sam kao vjetar ... maleni vjetar koji tek nastaje.

Početkom proljeća ja sam još slabašan i sramežljiv, ali ni to nije vječno. Oslobađam se stida i postajem, možda malen, ali široko razigran vjetar. Kada u igri slučajno zanjišem koju grančicu to u meni budi nadu da ću, možda, postati velik i jak kao ostali vjetrovi. Znam da ću za to morati dugo čekati i puno truda uložiti,..

Počinje me gušiti osjećaj nesigurnosti. Muči me pitanje: hoću li uopće postati velik, jak?..

Igrajući se na uobičajenom mjestu, osjetio sam da sam veći i jači jer sam mogao savijati one grane koje nisam mogao "ni u snu" kada sam bio manji. Shvatio sam: iz dana u dan ja odrastam i od malog slabašnog vjetrića postaje snažan vjetar mojih snova. Siguran sam, moja je želja ostvariva.

Željko Pušec, VI. b

Ivana Žebić, IV.b

Dani kruha

Dane kruha obilježavamo svake godine prisjećajući se kako nastaje i kako se blaguje kruh. Ove godine dane između 16. i 23. listopada obilježili smo izložbom i priredbom u školskoj dvorani. Sudjelovali su članovi Etnografske grupe i folklora te Zbor OŠ Matije Gupca. Dočarali su nam drevne domaće običaje i poslove koje seljak mukotrpno radi cijelu godinu i dobiva žuljeve. Oni sjeće jer od sitne pšenice dobiva krupnu pogaču - plod njegova

rada. Nakon izmoljenog Očenaša pod vodstvom vještoučitelja Roberta Kučaka, svi smo blagovali kruh lomeći ga rukama.

Kruh - HRANU trebao bi imati svaki čovjek na Zemlji. Bogati kruhom morali bi pomagati siromašne. Bacanjem kruha ne mislimo na gladne, a vrijeđamo Boga, zemlju, gladne i sebe!

Ivana Kučak, VII. a

KRUŠČIĆ KOJI MI OPAJA DUŠU

Jednom sam pošla tražiti kestene. Putem sam brala razne gljive koje su me sa smješkom pozdravljale. Bila sam ožalošćena gledajući komadić kruha kraj potoka.

Tužna slika nikad mi se neće izbrisati iz pamćenja: rasplakani komadić kruha sjedio je na kamenu kraj potoka. Držao se svojim malim bijelim ručcama za svoju tvrdu koricu. Nije znao kako bi si pomogao.. Vjetar ga je njihao, okrenuo se i naglo pao u nabujalu vodu.

Bacila sam svoju košaru i potrčala za komadićem kruha. Pjena ga je pokrivala sa svih strana. Kruščić se zaustavio na velikom štapu blizu putejške. Uzela sam ga i pomilovala. Tiho mi se nasmiješio i utonuo u duboki san.

Anita Španec, VI.b

JA SAM KOMADIĆ ODVAČENA KRUHA

Ja sam komadić odvačenog kruha,
Dječa me bacaju i gaze,
ne paze! Glavno da ga kupuju!
Misle da nije zlo bacati kruh!
Kruh je dragocjen za tijelo i dušu:
Za tijelo da ne bude gladno,
a za dušu da bude blaga i čvrsta.

Marija Novina, VI.c

Žetva

Ljeto. Tiho i zamorno,
Sunce sipa tople strelice
nad oranicom.

Žetelac žita dozrelog
žanje.
Brzo žanje.

Sagnut nad crnom zemljom
ne primjećuje mrak.

On žanje.
Zna:
svaki rad plodom plodi,
njegov će urođiti kruhom života.

Ana Vrđuka, VIII.a

Mrvice kruha

Mrvice kruha padaju sa stola,
Kad znamo što vrijede, zadaju nam bola.

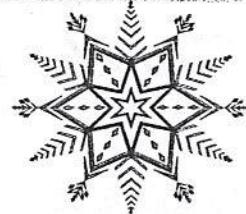
Tko bi ih samo dao gladnom vrapčiću,
Tom malom jadnom ptici.
On umire bez njih zimi,
Kao i svi mi.

Sad znamo koliko nam zaista vrijede,
Uvijek nas iznova izvuku iz bijede.

Danijela Gudan, VI.a

Dok plešu pahulje bijele, djeca se vesele...

Zima

S pahuljicom sniježnom je došla,
Niz naše brežuljke je prošla.
Ona nježna, mala, bijela,
Posipala je naša sela:
Neka djeca je vole,
Neka pak za proljeće mole.
Ja vam volim i zimu i proljeće,
I pahulje i cvijeće.

Danijela Gudan, VI. a

Pahuljičin prvi let

Jednog snježnog dana promatraла sam kroz prozor pahuljice. Vjetar ih je nosio.

Izašla sam van. Pahuljice su ple-sale u zraku ko balerine. Jedna se samo vrtjela u zraku. Bila je predivna. Smiješila se. Igrala sam se s njom. Klijizale smo na ledu i razgovarale. Postale smo dvije lepršave zvjezdice.

Sanja Sviben, II.a, Literarna grupa

Pahuljice padaju

Pahuljice padaju
djeci smiješak daju.

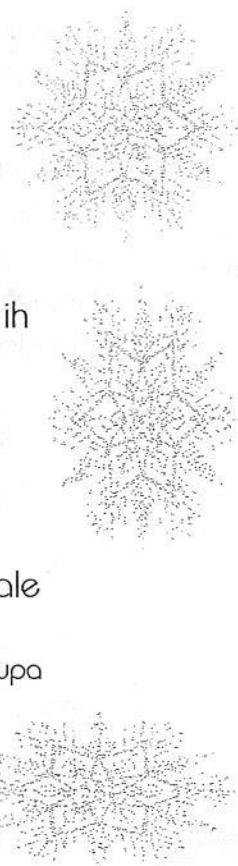
Dok po nebu lete
lagani ih vjetar mete.

Kada padaju,
vesela se djeca sanjkaju.

Svud pahuljice lete.
Tеби радост дaju, svijete!

Brda sad su bijela
a takva je i jela.

Zoran Ivanić, II.b

Zima v mojoem selu

V zime snig curi. Se je bile. Krovi na hiže su bili. Si bežime k šporetu na tople. Deca se pu snigu male igraju pak bežiju v hižu. V hiže rouke hučeju i cipele zuvaju jer ih zebe za rouke i noge.

Marina Lešković, III.r PŠ Hum

Biserna pahuljica

Jednog tmurnog i maglovitog dana sve je ukazivalo na to da će padati snijeg.

Jedna se pahuljica spusti, za njom odmah druga, i treća, i četvrta... sve jedna za drugom počele padati sve gušće i gušće. Jedna je bila nekako posebna. Ona je bila tako sićušna i mala, a svjetlucala se kao da je od bisera i kružila nad gradom kao da nekoga traži.

Kada se odjednom spustila na zemlju, tamo je čekala da se pojavi sunce i da opet nestane.

Tatjana Salar, VI.a

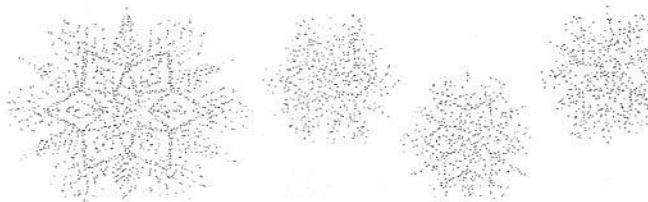
Zimske radosti i čarolije

Zima

Da sam zima,
stvarala bih sve što vjetar prima.
Stvarala bih hladnoću
i snijeg što pada noću.
Čuvala bih se od sunca
koje bunca.

Radila bih ledene svijeće
bilo bi to pravo zimsko umijeće.
Sve bih grančice zaledila
proljeće bih sredila.
Na kraju bih popustila,
proljeće bih na svoje mjesto pustila.

Vlasta Đurina, II. a
Literarna grupa

Marijana Pavić, IV.b

Zima u hladnoj šumi

Bježi zec.

Bježi
i malo se
ježi.

Janko Škudar, II. b

Pahuljice snježne
Pahuljice padaju,
smiješno se vladaju.

Padaju na jele,
pa su bijele.

Na jelama se odmaraju,
pa slatko spavaju.

U zraku se viju,
pa se smiju, smiju.

Ana Hanžek, II. b

Zimski dani

Snijeg leprša, jelke na trgovima
žmirkaju svjetlima ili proviruju iza zavjesa
na prozorima toplih soba, a ulice mirišu
biranim jelima.

Radost blagdana i praznika osjeća
se posvuda, veselje darivanja nikome se
ne uskraćuje. Grozničavo se pripremamo
za veliki obiteljski blagdan i razurdanu
novogodišnju noć.

Tisuće svijeća, prskalica, lampiona i
konfeta dozvat će obilje na stolu, a
ničega ne smije uzmanjkatи ni u najluđoj,
najdužoj noći. Neće nedostajati ni pomno
pripravljenih slatkis - sitnih bombona,
ali i torti najčudesnijih okusa.

Nikolina Žebić, VII. b

ŽELJE ZA NIKOLINJE!

Kao dar za Nikolinje poželjela bih da moja obitelj ostane takva kakva jest: da u njoj vlada ljubav, da se smijemo i volimo te da se naša duhovna snaga ne mijenja na gore!

Željela bih da prestane ovaj rat te da se sva djeca vrate na svoja ognjišta i tamo gdje su bili prekinuti - nastave živjeti zajedno sa svojom obitelji, u miru, ljubavi i slobodi.

Ima još mnogo stvari koje želim i vjerujem da će se, ako Bog da - ostvariti!

Petra Jambrečina, VII. b

SVETOM NIKOLI!

...
Sveti Nikola može nam podariti sve što želimo, a zauzvrat moramo biti dobri. Vjerujem da bi sva djeca željela topli dom, pogotovo prognanici i izbjeglice. Ja želim da se sva djeca vrate svojim domovima. Možda zaželim poneki bombon... i ništa više!

Vesna Ruk, VI. b

...
Dragi sveti Nikola, ja te najviše volim kao i sva djeca. Želim da mi daruješ lijepo darove, a najviše želim jednu lijepu lutku. Kako bi se želja ostvarila, očistit ću čizmu da blista i staviti je u prozor.

Jasna Rešetar VI. c

Veseli i sretni dani - blagdani

U iščekivanju Božića...

Običaji i božićno raspoloženje traje od Sv. Barbare do Tri kralja. Na Barbarje ili na Svetu Luciju sije se pšenica koja će niknuti do Božića u posudicama koje će krasiti božićno drveće. Pošto je uz Luciju vezano svjetlo i oči nesretne ljubavi, djevojke pišu na 11 papirića imena momaka za ženidbu, a jedan papir ostaje prazan: svakog se dana spaljuje jedan papirić, a onaj koji ostaje - otvara se na Božić i otkriva ime suđenika. Ostane li prazan papirić, djevojka se neće te godine udati.

Čitavo vrijeme se spremi za blagdan: jelo i piće, peku se kolač, uređuje se kuća i kiti bor. Na Badnjak domaćin unosi u kuću zapaljenu svjeću. U plahti nosi slamu te pozdravlja: "Hvaljen budi Ježuš Kristuš! Na tem mlađem letu daj nam Bog sega obilja: daj nam bog puričov, piličov, guščića, teliča; sega obilja, mira i blagoslova Božega i dušnog veličanja!" Najveće je veselje od-lazak na polnoću!

Nakon mise se čestita Božić.

Ana Vrduka, VIII. a

Božićni koncert - tri dana uoči Božića, 22. prosinca, u petak održan je svečani Županijski božićni koncert u crkvi Sv. Jurja u Gornjoj Stubici.

Sudjelovali su: zbor, tamburaši i dramska grupa naše škole, bariton Ivica Kontent i mješoviti pjevački zbor *Emill Cosetto* iz Zagreba.

Bio je to lijep uvod u proslavu božićnih blagdana.

Ana Vrduka, VIII. a

BOŽIĆ U MOM SRCU

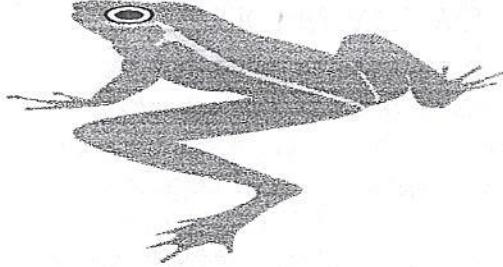
Dan Isusova rođenja - Božić, dan je okupljanja obitelji. Dan prije, kiti se božićno drveće. Ukraseni dom zablista. Upale se svjetiljke na boriču... čini se da taj tren ulazim u noć kad je na svijet došao mali Spasitelj...

U daljini čujem zvona koja odjekuju kroz tihu noć. Samo se začuje pjesma iz radosnih kućica iza zamagljenih prozora. Put prema crkvi je utri, a ljudi kreću na polnoću. Promatram usnuli krajolik. Čini mi se da me Isus zove: "Dođi, idemo se igrati! Ostavi sada drveće."

"Evo me, Isuse!" kliknem ja i izletim na ulicu. Vani nema nikoga. Pogledam prema nebu. Kao kakvo čudo s neba počinju padati pahuljice snijega! Polako bijele zagorski kraj. Uzbudjena, ugledam dva anđela koji sviraju harfu. Između njih mi se mali Isus smije i zove me ponovno... San me brzo svlada i anđeli me nježno položiše u krevet.

Utonem u san, a bijele pahuljice lepršaju u zraku i nekom carolijom unose mir u moje srce.

Ivana Kučak, VII. a

BISERI IZ ĐAČKIH KLUPA

LOPTA

Lopta skače gore - dolje,
a ja vičem sve bolje.

Lopta je okrugla i plava,
a mene od hvatanja boli
glava!

Ja loptu bacam,
a pas je Nero hvata -
odjednom je ugrize iz
inata...

Čulo se samo zvuum -
ode lopta - buuum!

Sanja Sviben, II. a
Literarna grupa

OLOVKA I GUMICA

Ono što olovka pogrešno napiše,
gumica izbriše.
Olovka se ljuti,
a gumica šuti.

Tomislav Haramustek, III. a
Literarna grupa

NA ŠKOLSKOM DVORIŠTU

Vruć dan. Tihi povjetarac ljujla visoke jablane. Sunce plovi po plavčastom nebu baš kao bijeli labud po jezeru. Skrivena u mnoštvu borova, lipa i ukrasnog bilja smjestila se naša škola. U hladovini male doline ona čuva svoje tajne. Mali asfaltni put vodi nas do jedne žalosne vrbe. Spustila je svoju dugu kosu kao da se spremala na spavanje. Školsko se dvorište doima tužno i usamljeno. U školskom je dvorištu drveće spustilo svoje krošnje bliže zemlji. Trava je klonula od vrućine.

Kao grom iz vedra neba, zazvonilo je školsko zvono. Školsko se dvorište napunilo djecom. Sve je naglo oživjelo; prenulo se iz dubokog sna... Lopta je u zraku, reketi u rukama, gumi-gumi rastegnut. Učenici tu zaborave da moraju opet u školske kluge. Kad je igra bila uigrana, ponovno je zazvonilo školsko zvono!

Dvorište je opet tužno, ali samo do idućeg odmora, kada će se igra nastaviti.

Ivana Kučak, VII. a

Moja torba

... ne može ići u školu jer nije živo biće.

... ne može ići u školu jer ne može čitati, pisati i računati!

Ja sam svojoj torbi potreban jer je moram nositi i moram učiti...

Dubravko Lešković,
II.r. PS Hum Stubički

Na satu fizike

- S snagom vode stvara se struja koja nam daje svjetlost. Zna li netko još koji primjer pretvaranja energije vode u svjetlost?

- Na primjer, pranje prozora - reče Petar.

Zemljopis

- Zemlja je na ekuatoru izdužena, a na polovima ispušćena!

Jezik se zapliće:

*Altio bih konja da me jaše...
On se podrukčio!*

Znam ja pisati, samo sam zaborao slova!

Fizika

Jednotičko gibanje je gibanje koje se jednotičko prevažuje.

Povijest

Indijanci su živjeli u rezervoarima.

Na hodniku...

Prvačić stoji u školskom hodniku i lije suze.

Razrednik mu prilazi i piše ga:

- Što ti je, zašto plačeš, dušo?

- Profesor matematike je pao niz stepenice.

- Nemoj plakati, dušice, nije mu se ništa desilo!

- Znam, ali svi su vidjeli kako je pao, osim mene!

Na njemačkom jeziku...

- Danas ćemo prevoditi stare lekcije i preoblikovati ih u različita vremena: prezent, preterit,..

Pročitaj ti, u 3. klupi prvu rečenicu i reci u kojem je vremenu?

- Meni se čini da je u prezentu? reče i pogleda nastavnici.

- Nije, pogledaj još jednom... Ona je u ppp.....?

- Onda je u PARTICIPATU!!!!???

Priroda

Koje su gore Hrvatskog zagorja?

Kuna gora, Medvednica, Ivančica i Tratinčica

IGRAMO SE I STVARAMO

TERMINATOR

U razgovoru s ljudima moja mama nikada ne zaboravi da spomene da sam bila pravi terminator u razbijanju čaša, šalica i figurica. Pošto sam bila prvo dijete, moram priznati da sam bila razmažena. Radije sam se igrala sa čašama, nego s igračkama.

Jednog sam dana išla tetku i tetki gdje je za mene bio raj (oni su kasnije dobili prvo dijete). Moj je tetak želio sve zdjele i čaše u kući - kristalne! Jedna kristalna posuda za šećer koju je kupila tetka, nije mu se osobito sviđala. Davao mi ju je za igru. Odveo me na parket bez tepiha. Nagovarao me pokretima da bacim posudu na pod. Bila sam iznenadena jer su svi u mojoj kući govorili: "Nemoj to raditi!" Promišljala sam, ali kad sam čula čarobnu riječ "čokolada", odmah sam je ispuštila!

Znala sam da sam učinila nešto loše, ali kada sam vidjela da se tetak smije i da imam njegov blagoslov, smirila sam se. Tetka je znala da me on na to nagovorio. Zbog toga se nije ljutila na mene, već na njega. Oni su kasnije dobili sina Marija pa je on nastavio moju tradiciju.

Martina Mikulić, III. r
PŠ Dobri Zdenci

Laško

Ima jedan dječak Laško,
baš je pravi nestasiko.
Ne voli učiti,
ne želi se naučiti.
Djevojčice on stalno zeza,
za njih je to prava jeza.
Voli tulumariti,
jako sanjariti.
On je pravi mučitelj,
Baš mu treba učitelj.

Ivana Junković, VI.a
Danijela Gudan, VI.a

MOST

**Što se krije ispod mosta,
Tog pitanja nikad dosta:
možda neka tiha rijeka
ili potok izdaleka?
Možda je to samo brana
ili efucana neka vrana?!**

Ivana Junković i Danijela Gudan, VI. a

Ana Hanžek, II.b

LJUTI LJUDI

Neki ljudi vole sir,
kad su bijesni kao ris,
ali kad idu u Rim
znamo da vole mir.
Danas će dobiti rad,
a sutra dar.

Vesna Ruk, VI. b

ŠESTI (VI.c)

U mom razredu ima nas malo,
do svakoga nam je jako stalo!
Mi smo razred šesti pa
moramo po ulici mesti.
Mi smo razred sveti,
po učenju smo peti.

Naša razrednica je sjajna,
priča o nama je bajna!

Lektira za hrvatski je super:
u njoj se javlja Garry Cooper...
Pjesma je završila,
Pamet mi se skršila?!
Klinici BOK!
Idem na jedan sok.

Vladimir Škvorc, VI. c

20. veljače 1996. u školi je održana fašnička priredba. Organizatori su: etnografska i folklorna grupa pod vodstvom učiteljica Olgice Tursan i Božene Lacković, a pomagač su: ravnatelj kao domaćin Fašnika, nastavnica Ines Krušelj, pedagog Drago Sedlar i profesorica Marina Pakelj.

Povorka maškara je krenula 6. školski sat u obilazak Gornje Stubice, do crkve Sv. Jurja, kroz Novo naselje pa natrag do škole. Sedmi školski sat birole su se najbolje maske i maškare. Učenicima su podijeljene krafne, a uspješnima nagrade. Krivac za sve učeničke pogreške -

Fašnik spaljen je na školskom igralištu. Tako smo obnovili stare običaje da ljudi ne kažu: "Bođe da propadne selo, nego običaji".

NAJ-MAŠKARE:

1. Baka i đed Ksenija Kuhta i Jelena Lisak (4. b)
2. Grofice Mihaela Kuhta i Marina Perešin iz Slanog Potoka (8.a)
3. Mačak u crvenim čizmama Silvestar Škudar (1.b)

NAJ - MASKE:

1. Ruk Nikola, 2.b
2. Ivan Dinjar, 3.a
3. Vlasta Đurina, 2.a

Ana Vrduka, VIII.a

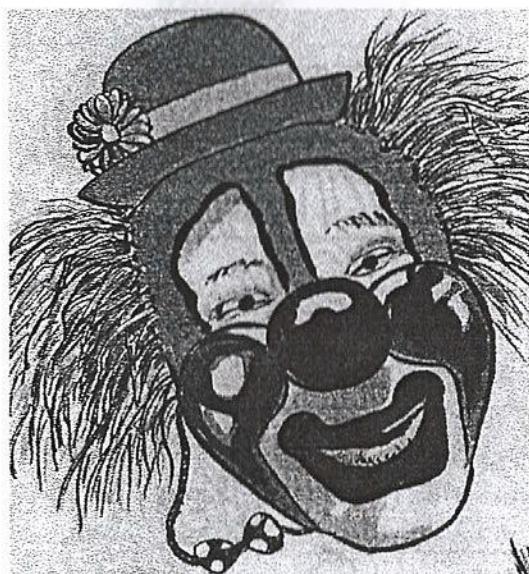
Fotografirao:
Stjepan Razum, VII. b

Fašnik

KARNEVAL

Veljača je mjesec za karneval,
Tada se priprema veliki bal.
Ima plesa i kolača,
maskiranih svirača...
Djeci je to najsretniji dan,
Svako od njih može van.
U školi je velika zabava,
Sve možeš dobiti badava.

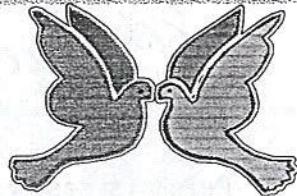
Ivana Junković i Danijela Gudan, VI. a

Danas je Fašinjek, najludi dan!

*Dajte nam krafne,
Stjerajte nas van!*

*Repa, zelje, repa, zelje,
bažulova juha!*

Tičice na svoje svadbe

*Ljubav... je trnova grana koja cvate
...je tiha livada ruža posuta zlatnim sjajem
...je kap koja mijenja život*

Razum Stjepan, VII.b

MOJA SIMPATIJA

Dok još nisam išao u školu, nisam znao što je ljubav. Znam da sam je osjećao u svom domu, ali nisam znao što je TO?! Sad već znam. Simpatija je kad ti se netko sviđa. Ja imam malu simpatiju. Da bih joj se približio podmetnem joj nogu ili sakrijem olovku. Kad završim školu i budem velik, imat ću veću simpatiju!

Marko Razum, III.r.
PŠ Hum Stubički

GOLUBICE

*Lete bijele golubice,
Milina im je vidjet lice,
Traže ljude nove,
Traže svoje golubove.*

Danijela Gudan, VI. a

SUNČEVA LJUBAV

*Da se sunce zaljubi,
ono bi jako sjalo od jutra do večeri.
Ono bi osjetilo da se zaljubilo.
Ono bi mislilo samo na ljubav.
Više je ne bi moglo zaboraviti.
Kad bi je zaboravilo, više ne bi grijalo.*

Mirela Čehko, III. r.
PŠ Hum Stubički

Ljubav... je vatra koja vječno plamti

*...je svjetlo koje pokazuje put do sreće
...je rosa koja počiva pod zrakama sunca*

Ivana Orešić, VII.c

LJUBAVNA TUGA

*Kad te u ljubavi obuzme tuga,
tu ne pomaže ni proljetna duga.
Sad se njegovo ime briše,
znaš da te ne voli više.
U snove ti dolazi često
iako znaš gdje mu je mjesto.
Možeš dobiti živčani slom,
Ali on će ostati dalje s njom.*

Danijela Gudan, VI. a

Tičeki se vole

*Tičeki se vole i liepe popevaju.
Tičeki u germđiju srečne kričiju.
Dete okole skače
i isče pogace.*

Ivana Anušić, 2.b

TIČICE NA SVOJE SVADBE

*Tičice se ženiju
i lijepe popevaju.*

*Na svoje svadbe ijeju ku-
lače.*

*Mame šaljeju decu van
da iščeju zebu.*

*Zebu ne najdeju,
al' najdeju pugače.*

Ana Hanžek, II.b

LJUBAV

*Zaljubio sam se u Anu. Bacio sam
ju u snijeg. Izdala me drugim
dečkima.
Sve je upropastila.*

Mario Sviben, II.b
Literarna grupa

Vožnja zaljubljenim tramvajem

*Vožnja zaljubljenim tramvajem bila bi
vesela. On bi velikom brzinom jurio. Mi bi tre-
bali stati negdje, a on bi vozio drugdje. Crveno
svjetlo bi zasvetljilo, a on bi jurio. Prolaznici bi
ga stopirali, ali on bi jurio dalje. Vozača bi ga
zaustavljala, ali ne bi stao. Na kraju bi mu sve
oprостили. Bila bi to ipak najluđa vožnja.*

Tomislav Bokun, III. r.
PŠ Hum Stubički

Protuletje ...

Proljeće sareni proljetne livođe
i šumske staze
Mirča Monten, II.b

Puželim si sesti v travu i puslušati zujenje čeli oko ruži. Same čuješ: zzzuzzuzzuu... Unda se male ubrnem pa vidim kak tiči pupivaju, a lastavice točne koda tancaju. Vidim kak se koze male paseju, pak male skačeju, i tak! A kučki same se furdaju. Kokut kraj njih kukuriče, a pure kiamplijeju. Pu niva vidim kak ljudi oraju, frezaju, a neki več sijaju.

Travnjaci su tak zeleni ko žabe. Pu trsiju ljudi kopaju i koliju.

Božidar Bokun, III. r.
PŠ Hum Stubički

POTEK

**Potek stari šumi pa me gledi.
Zove me k sebi, a ja išla ne bi.
Mama bi z granja šibu zvlekla,
stukla bi me,
a najgorše je kaj me bu svlekla.
Ipak pu riti nem dubila
babica bu me ubranila.**

Martina Petrović, III.a
Literarna grupa

**Proljeće se zeleni
travom i drvećem,
raste i cvruće.**

Ivan Novina, II.b

**Proljeće je,,
pozovu nas šafrani i
šapnu:
"Proljeće je stiglo, već
traje!"**

Josip Eugen Škudar, II.b

Grafika: Siniša Čulig, V.a

BAJKA O VJETRU

Jednog dana išla sam u šumu brati biljke za herbarij. Berući cvijeće zalazila sam sve dublje u šumu. Kad sam nabrala punu kiticu cvijeća, već sam bila pomalo umorna i htjela sam se vratiti. Okrenuvši se, nisam znala put kojim sam došla. Prestrašena, počela sam tražiti i lutati šumom te dozivati, ali nikoga nije bilo pa sam sjela za jedan panj i počela plakati.

Odjednom čujem nekoga kako zove u pomoć. Pošla sam za tim glasom. Došavši blizu glasa shvatila sam i vidjela da me to zove vjetar koji je svoja meka i nježna krila zapleo u trnje jednog grma. Počela sam ga polako oslobođati trnja. Oslobođivši ga potpuno, vjetar mi je zahvalio. Zatim smo se upoznali i sprijateljili. Vido je da sam tužna pa me je upitao što mi je. Ispričala sam mu što mi se dogodilo, a on mi je rekao da mi može pomoći, ako mu dopustim. Pristala sam. Upitao me hoću li se malo igrati s njim. Počeo je svirati, a ja sam plesala. On me nosio na svojim krilima, mrsio mi kosu, plesao sa mnom. Dugo smo se tako igrali dok se ja nisam umorila. Sjela sam, a on je skakutao oko mene pa mi reče da imam pravo na tri želje jer sam ga oslobođila trnja. Dobro sam razmisnila, zatim rekla da hoću ići kući. On je rekao da mogu ići kući, ali kad mi ostvari tri želje. Prva želja mi je da sjedim na njegovim leđima i on da me nosi po cijelom svijetu. Pristao je. Za trenutak sam se našla na njegovim leđima i on se vinuo visoko u zrak. S visine sam vidjela cijelu svoju domovinu, zatim smo krenuli u Svijet. Vidjela sam Eiffelov toranj, pustinju Saharu, Kinu, Kineski zid, džunglu, nebodere u Sjevernoj Americi, otoke Havaje, mora, oceane, Antartiku, Afriku i sve druge dijelove Svijeta. Bilo je jako uzbudljivo i pomislila sam da to bar traje cijelu vječnost! Pomalo sam zavidjela vjetru jer može besplatno putovati Svijetom. Vidjevši sve, na redu je bila druga želja. Dobro sam razmisnila, a zatim rekla: "Drži mi palčeve da dobijem dobru ocjenu iz herbarija!" Obećao mi je i rekao da je vrijeme da me vrati kući. Podigao me i kroz otvoreni prozor moje sobe unio u kuću. Oprostio se sa mnom i nastavio svoj put prema šumi. Bio je to jedan od nezaboravnih dana u životu.

Martina Perešin, VII.a

PROLJEĆE JE NABUJALO VRELO NAŠEGA ŽIVOTA

Došlo je proljeće, najljepše doba godine,.. doba našeg djetinjstva.

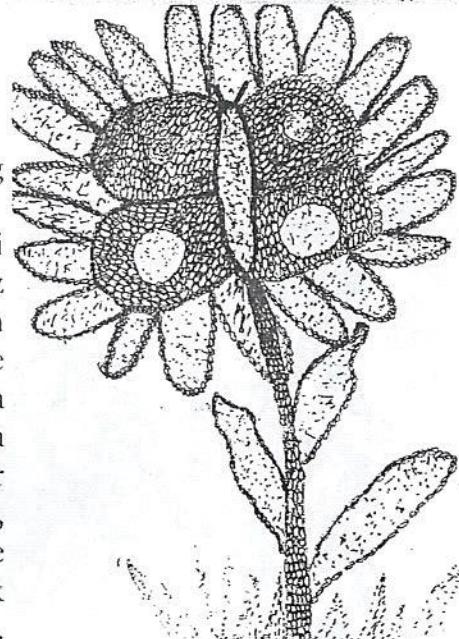
U proljeće se je najljepše igrati. Možemo slobodno trčati po beskrajnim zelenim livadama. Možemo poći u šetnju kroz zelenu šumu u kojoj nas očekuju ptice sa svojim proljetnim pjesmama. U šumi je u proljeće potpuno drugačije: mnogo je ugodniji zrak! Lagani povjetarac talasa prve vjesnike proljeća u jednom ritmu, čas na jednu - čas na drugu stranu... kao da plešu. Bijeli leptiri, malene bijele vile slete nam na rame jer nam žele pokazati dobrodošlicu. Kada se vraćaš iz šume, vjeverica veselo skakuće za nama i ispraćuje nas. U proljeće možemo maštati i razmišljati! Lagani povjetarac i rajske zrake pročisti nam mozak i dušu da zaboravimo sve što je ružno. Osjećamo se ugodno. U proljeće je najljepše živjeti!

Volimo proljeće jer je ono najsličnije nama. U proljeće se sve budi, sve raste!

Proljeće je naše djetinjstvo. Počinjemo se svjesnije razvijati; bolje shvaćamo neke stvari ... počinjemo razmišljati o našim životima. Proljeće je nabujalo vrelo našega života!

Suzana Kondres, V. b

Božena KOSEC, VI.b

V R B A

Proljeće je. U školi smo gledali kroz prozor. I gle! Među tolikim jablanima i brezama jedno je drvo lješte od svih! Kora debla je sivkasta i tamno smeđa. Krošnja je poput kruga, a grane i lišće kao dugačka kosa.

To je žalosna vrba. Možda je žalosna zato što joj neka zločesta djeca dragaju grančice. Ali ona ne bi smjela biti tužna jer nije sama, a i kora joj sjaji od dodira mnoge djece. Izgleda kao djevojka s dugom kosom. Listići su joj poput leptirovih krila.

Ta je vrba prekrasna. Izgleda tako nježna i meni se jako sviđa.

Josip Eugen Škudar, II.b

PROLJEĆE

Došle je lipe proljeće. Se je zelene. Pu tramnjaku je ruž jake poune, slike boje. Ima i tratinčic, jaglacuv, ljubičic i tak pu redu. Nekteri ljudi bereju ruže pa jih lipe složiju i udneseju u Zagreb ko prudajeju. V proljeće ljudi kopaju u trsiju i ubreživaju ga da boudeju imeli lipe gruzdije. Nekteri ljudi već imaju male pureke i čučke. Ja ih imam: imam trist čučekuv i šesnest puranuv i još se dost muraju zleći.

Mene je lipe proljeće!

Marina Lešković, III.r.
PŠ Hum Stubički

VETER

**Puše veter
grane vija
skrila se lila.**

**V šume je galama
veter ludi grane lama.**

Tomislav Horomustek, III.a
Literarna grupa

U VOĆNJAKU

Kraj kuće imamo jedan raskošan voćnjak. Tu nam uspijevaju žute, slasne i sočne kruške, plave šljive, rumene i krupne trešnje te razne vrste ukusnih jabuka. Tlo je prekriveno mladom svježom zelenom travom. Ujutro, kad je rosa, voćnjak se stane ljaljati i diviti svom blještavilu te blista kao biserje i drago kamenje.

Kad popodne grane toplo sunce i sipa svoje strelice, odmah se osjeća ugodna promjena koju povećava i lagani povjetarac. moje se raspoloženje mijenja na bolje kad prolazim tuda. Tu donesem veliku deku i rasprostrem je, ako sam mrzovoljna. Ne želim da me netko smeta. Obuzima me sreća. Osjećam se slobodno, poput ptice u letu. Vjetar mi mrsi kosu i raznosi latice cvjetova na sve strane kao da zrakom prše sniježne pahuljice. Oko mene se širi ugodan i opojan miris. Latice su nježne, mekane, svilenkaste i glatke. Začujem fićukanje pitomog crnog kosa.

Danijela Gudan, VI. a

Ponovno radanje i duhovna obnova...

O korizmenim običajima i Uskrsu

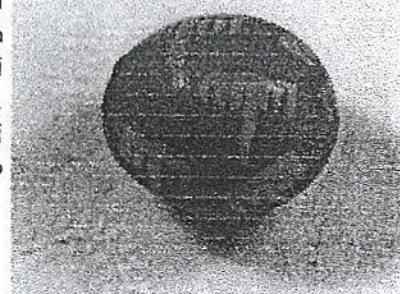
Većina članova Etnografske grupe zainteresirana je za sadržaje vezane za prošlost stubičkog kraja. Stalni etnografski prostor u školi članovi grupe s interesom i voljom proučavaju i održavaju. Bilježe pučke običaje iz prošlosti. Uz pomoć baka i djeđova odškrinuli su vrijednu riznicu starina.

Pripreme za Uskrs su počinjale sa Čistom srijedom ili Pepelnicom i trajale su (a traju i danas) do Večernice na Veliki petak. To je vrijeme posta, molitve, pokore i suošćećanja s Isusovim mukama. Veliki petak je dan posta i nemrsa. Ne radi se ništa na zemlji, niti se smije što uzimati iz zemlje. Pije se crveno vino u spomen na Isusovu muku na križu.

Velika subota najveći je dan žalosti te se u crkvama ne obavljaju obredi sve do večernje mise kad se odvezuju zvona. Na Veliku subotu spravljaju se dizani kolač, kruh od pšeničnog brašna, pinca; kuha se šunka, oslikavaju i šaraju pisanice. Na jajima se voskom crtaju razni motivi s narodnih nošnji i drugih ručnih radova; drijenkove grančice, razne alatke koje su se u proljeće upotrebljavale na njivi. Neke od tih pisanica dobile su i naziv prema tome: DRENICA, po alatkama u Šagudovcu - BRANICA i ORNICA. U Slanom Potoku i drugim selima jaja se oslikavaju biljem. Prije bojanja se na jaje složi list peršuna, jaglaca te poneki cvjet. To se pričvrsti uvezivanjem u žensku čarapu ili tanje platno. Nakon prokuhavanja takvih jaja u vodi, u koju se stave lupine luka, ačka, svježe grančice pelina - na njima ostaju otisci lista i cvijeta. Jaje je obojeno, a otisci bljaka na njima su bijeli. Na pisanicama je najčešće natpis "Sretan Uskrs". Najljepše pisanice se s pripremljenom hranom u košari pokritom bijelom krpom nose na blagoslov na Uskrs kod rane mise i daruju se najmilijima. Hranu na blagoslov nosi gazdarica koja nakon mise žuri kuću da bi što prije stigla kako bi cijelu godinu bila najvrednija u selu. Nakon uskrsnog doručka i molitve, mrvice posvećene hrane se ne smiju baciti, već se spaljuju kako bi odagnali sva zla koja bi mogla zadesiti obitelj. Na Uskrs su svi svećano obučeni.

Etnografska grupa

Fotografirao: Željko Popović

U danima sjećanja na Isusov križni put i muku bili su i dani iščekivanja uskrsnuća - novog života, nade, ljubavi, zajedništva.

U školskom etno-prostoru priredili su članovi Etno-grupe izložbu pisanica, a ostali učenici okitili su pisanicama-željama uskrsno bijelo drvo.

U petak, 29. ožujka 1996. mr. ANTUN CELIO CEGA predstavio je povezanost glazbeno-likovnih izraza na temu SUDNJEGA DANA u programu *Dies irae*.

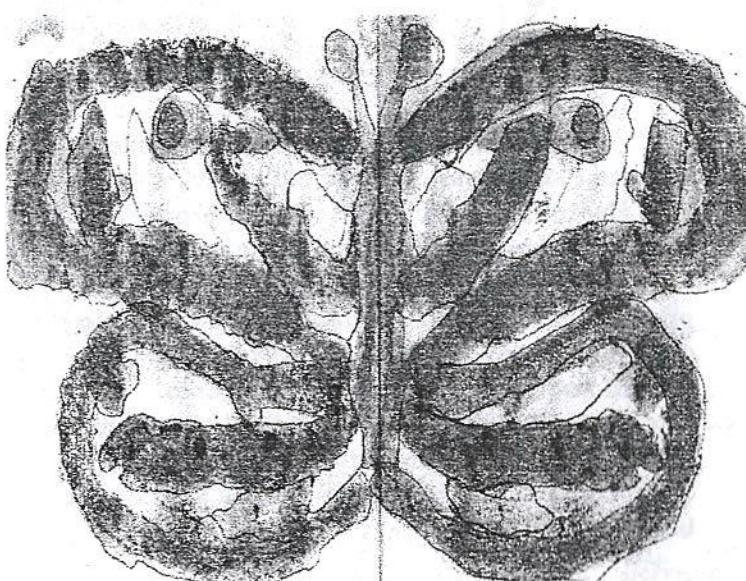
Detalj slike Ivane Zebić, IV.b

Pisani Vuzem prošel je, zeleni Juraj došel je!

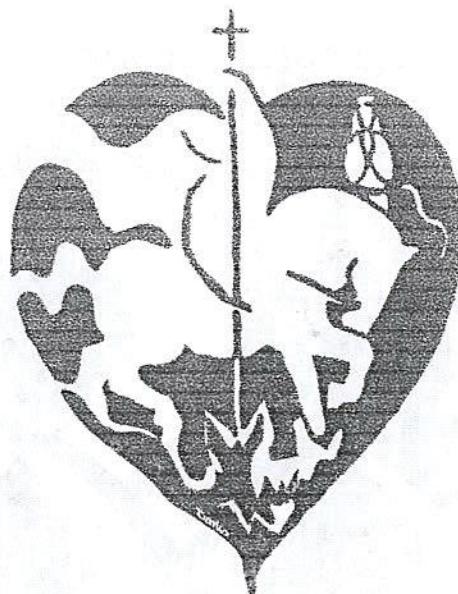
Župljani Gornje Stubice proslavili su **Dan općine i Župe Sv. Jurja od 19. do 23. travnja 1996.** U petak, 19. travnja su članovi Likovne radionice "LIPA" izložili svoja djela, a grupa žena iz naših sela predstavile su kazetu i CD LIJEPNA NAŠA LIPA STARNA. One su snimile pjesme našeg kraja da se ne zaborave.

U nedelju smo prisustvovali koncertu Djevojačkog zbora iz Zadra i zbora naše škole. Najsvečanije je bilo uoči Jurjeva kada su kod Gupčeve lipe nastupili KUD "Matije Gupca" Gornja Stubica (tamburaška i folklorna grupa), mali folkloriši naše škole sa scenskom igrom "Igre na pašnjaku" i gosti iz Podcrkavlja kraj Slavonskog Broda - KUD "Krešimir Šimić". Nakon toga je zapaljena kriješ, a iz kubura su zapucali pregradski kuburaši. 23. travnja završila je svečanost Svetom Misom, proštenjarskim slavljem i nastupom gostiju iz Slavonije.

Matija Lešković, V.a

Jurica Korman, II.b

MI ZAGORCI

Zagorje je prelijepi kraj,
česta riječ je KAJ.
Sveti Jura nas gledi i v naše cijerkvice stoji.
Za njegov imendan kriješ kurime i vsi sretno oko njega jurime.
V trsju našem sunčece greje

i veselo nam se smeje
Vsi Zagorci voliju pitи
i v peharček natočiti!
Zagorski štruklji naš su specijalitet, za njih je čul cijeli svijet.

Ivana Junković i
Danijela Gudan, VI.a

22.IV. DAN PLANETA ZEMLJE

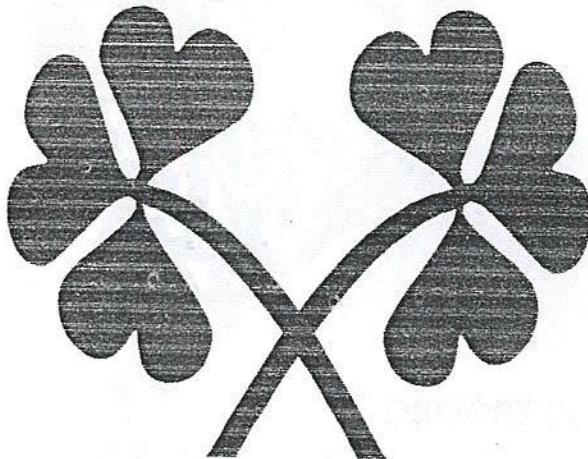
Ljudi su zagadili mnoge potoke i zato je priroda tužna!

Nikolina

Draga ZEMUO, znam da ne voliš ljudе jer bacaju smeće i zagađuju mene i tebe!

Jurica

Dragi odrasli, molim vas da ne bacate stari papir jer svaki od njih će sačuvati po jedno drvo!

U dječjem tjednu, 2-8. listopada 1995. aktivistica Društva "Naša djeca" Božena Lacković pokrenula je akciju "Poruka djece odraslima" kojoj su se, vođeni svojim učiteljima, odazvali i naši učenici.

Te poruke su poslane u Savez društava "Naša djeca" Hrvatske. Od 2000 pristiglih dječjih poruka odabранo je 230 "najiskričavijih" i štampano u zborniku "Vi veliki pošlušajte nas malene." Među njima su i tri poruke učenika naše škole:

**"MOLIMO VAS,
POSLUŠAJTE NAS DJECU!
POSVETITE NAM VIŠE VREMENA.
IMAJTE VIŠE RAZUMIJEVANJA ZA NAS.
UČITE NAS SVEMU
ŠTO JE LIJEPO.
VOLITE NAS!"**

Jasna Sviben IV.a

"ŽELIM LIJEPO SANJATI"

Marina Hren II.b

**"ŽELIM MIR MEĐU LJUDIMA.
ŽELIM MIR MEĐU RODITELJIMA."**

Mario Sviben II.b

... u akciji prodaje naljepnica s oznakom "Dječji tjedan" učenici nižih razreda su sakupili 2190 kuna za svetište "Sveta mati slobode" u čast poginulim braniteljima.
To je naše HVALA!

Pripremila učiteljica Božena Lacković

Ne zagađuj zemlju jer je lijepa

Marija

Zoran

4. svibnja 1996. g. učenici OŠ Matije Gupca sa svojim su učiteljima pozdravili PROUČEĆE! Bio je to ješ jedan nezaboravan dan škole u prirodi!

MAŠTA O ČISTOM PLANETU

Ja maštam o čistom planetu Zemlji. Taj planet bi imao sve čisto. Ljudi bi se drugačije ponašali i imali lijepše misli. Sagradili bi tvornice pune raznih stvojeva. Strojevi bi bili na neko posebno gorivo da se kod rada ne bi čuli. Iz njih ne bi izlazio dim, već lijepi miris poput cvijeća. Taj bi miris oduševio sve ptice pa bi lijepše pjevale. More bi bilo čisto, a ribice pune veselja. Pričale bi jedna drugoj o svojoj ljepoti i o prošloj nečistoći. Voda za piće bila bi zdrava. Livade bi bile zelene i lijepše! Polja bi bila puna cvijeća svakojakih boja. Nitko ne bi prskao te lijepe cvjetiće pa bi bili bujniji. Šume bi se zelenjele, a drveće lijepše raslo!

Zemlja se ne bi nikad više zagadila jer se ne bi bacalo smeće i život bi bio mnogo duži. Ljudi bi se hranili čistom i zdravom hranom pa bi dugo i sretno živjeli. Tako bi se sačuvao planet ZEMLJA.

Danijela Šagud, III. r
PŠ Dobri Zdenci

TKO ZNA ČUVATI PRIRODU, ZNA ŠTO JE ŽIVOT!

U davna vremena, kada je priroda bila netaknuta tvornicama - ljudi su bili zdravi, sretni i puni života! Danas su ljudi sagradili gradove i sjeku šume, bacaju smeće svud oko sebe!

Ljudi se ne brinu što će biti kad se uništi priroda! Ja ћu sada svima reći: sve će biti pusto jer neće biti života, neće biti igre, veselja; svi ćemo nestati kao prah i sve će biti crno i pusto.

Prirodu treba čuvati, uživati u njoj! Trebamo svježeg zraka, čiste vode za život!

Znade li itko odgovoriti KAKAV je to ŽIVOT bez PRIRODE?!

Silvija Klanjčić, VI.a

MOJA DOMOVINA

Moja domovina je srce moje.
Moja domovina su moji roditelji,
braća, sestre, baka i djed.
Moja domovina je žitno polje,
zlatno kao sunce nebesko.
Mak je crven kao krv
prolivena za nju.
More, kamen, oranice, šume,
kuće, brda i planine
dio su tebe,
moja domovino!

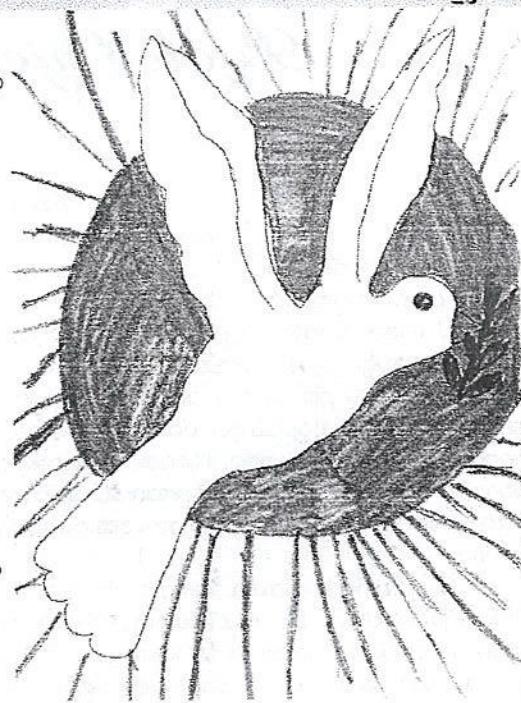
Ljubim, volim i štujem
svoju domovinu Hrvatsku!
Josip Eugen Škudar, II.b

Ana Kovačić, IV. b

MOJA DOMOVINA

Moja domovina
je moj dom.
Moja domovina
je leptir na lijepom cvjetu.
Jedna zvijezda sja
za mene
i moju domovinu.

Ivana Anušić, II.b

DAN DRŽAVNOSTI - 29. svibnja 1996. u župnoj crkvi Svetog Jurja Gornja Stubica gostovao je Društveni orkestar HGZ Zagreb predvođen dirigentom Igorom Gjadrovim s programom Luke Sorkočevića, L. van Beethovena i J. Haydna. Ivica Kontent (bariton) izveo je pjesme Panis Angelicus (Franck) i Domovini ljubavi (Zajc) uz pratnju Juraja Ivanića (orgulje). Zbor OŠ Matije Gupca otvorio je koncert hrvatskom himnom i pjesmama Želja (Chopin) i Tri boje (Špoljar). Prigodnu uvodnu riječ izrekla je gospođa Marija Šoštar ispred jednog od organizatora - Odbora za kulturu življjenja.

Mama je bilo meko poput
bijelih latica ruže.
Mama

Što deset očeva može
to mi nijene ruke pruža.

Njeno srce za me lije
i kad pliče znam da
suze za me lije.

Mižnje ona nema
niti malo.

Njenom srcu do mojeg je stalo.

Njoj je važno samo moja srca
koja je uz nju svakim danom
sve veća i veća.

Martina Petrić
III.a

DJECA

Djeca su radost svijeta,
djeca su poput cvijeta,
djeca smo ja i ti,
djeca smo svi mi!

Danijela Jurina, II. a
Literarna grupa

Pogled nježan i topao...

Moj djed

Nekoć davno u malenoj toploj kući živio moj djed. Cijele dane šetao je uokolo i razgledavao prirodu i svijet oko sebe. U proljeće sjeo je u svoj udoban stolac i prizivao životinje k sebi.

U mladosti nikada nije mrzio životinje: čuvao ih je, pazio, hranio i nije dopuštao drugima da ih uništavaju.

Kosa mu je bila prirodno lijepa, oči uvijek nasmijane, vedre, spretne, pažljive, iskrene, a što je najvažnije: darežljive. Nikada nije ničeg imao mnogo, ali se ponosio onim što je imao. Njegov život tekao je vrlo sporo. Mnogo se puta ponosio samim sobom i bio sretan što je u velikoj blizini prirode. Volio je svaki kutak prirode. Njegov je cilj bio provesti godine svoga života u ljepoti koju je Bog stvorio.

Svojim modroplavim očima svakodnevno bi promatrao dobro ili loše djelo drugih ljudi ili djece. Dobro djelo nagradivale su njegove marljive ruke, a na loše djelo ukazivao bi grubim i strogim glasom. Svake večeri zaspao bi uz mirise prirode kojoj se ni do svoje smrti nije prestao diviti.

Još i danas mi je pred očima: sjedi u udobnoj stolici pred prekrasnom mirisnom prirodom, pred dugim vijugavim putevcima - najdražom slikom mojega dobrog djeda.

Anita Španec, VI. b

Moj djed

Moj djed je mrtav.

On je bio visok. Lice mu je bilo uvijek crveno. Oči su mu bile smeđe. Imao je crnu kosu. Bio je zanimljiv jer kud bi god isao nosio bi staru kapu.

Tomislav Bokun, III. r
PŠ Hum

Moja prijateljica

Moja prijateljica je Vlasta.

Jako je lijepa i uredna. Pogled joj je nježan i topao. Nosić joj je prćast.

Pod odmorom se igramo i skačemo. Skupa sjedimo. Najbolje smo prijateljice. Volimo se kao dva srca.

Sanja Sviben, II. a
Literarna grupa

veliki i Mali STRAHovi

Monolog

Dobila sam jedan. Što će mi mama reći?... Uvijek kaže tati, a tata će me istaći. Viču na mene. Hoću li plakati? Kad dođem kući, bit će vikanja. Ako me razljute, zaključat će se u sobu. I neću ništa jesti. Ali neću moći dugo tako. Zlo je to što mi se dogodilo.

Irena Lešković, PŠ Hum

Tomica Putak, IV.b

Strah

Gledala sam film u kojem je bilo tučnjave i pucnjave. Mama i tata su zaspali, a film je bio gotov. Ugasila sam televizor i pošla spavati.

Nisam mogla zaspati jer sam mislila da se negdje skriva čovjek koji me želi ubiti. Taj čovjek može biti bilo gdje. Može biti ispod kreveta, u ormaru, u kupaonici ispod stroja za pranje rublja - bilo gdje.

Osjećala sam se poput uvelog cvijeta. Bila sam bijeda od straha. Unatoč tome upalila sam svjetlo i pošla u potragu. Tog čovjeka nigdje nije bilo.

Dosta mi je bilo strahovanja. Zaboravila sam film i bezbrižno zaspala.

Matrina Petrović, III. a
Literarna grupa

Tamna sjena

Kroz tihu mokru noć,
čudna zvijer će proći.
Ona će vas progutati,
i zauvječ pokopati.
Nitko neće znati
da ćemo se rastati.

Samo jedna tamna sjena,
sjena bez imena.
Ivana Junković, Danijela Gudan, VI. a

Strah

Mene je strah po noći
i bojim se iz kuće poći.

Ulica je pusta
i magla se spušta gusta.
Možda je čudovište iza stupa
ili se skriva mala životinja
glupa.

Ja bih htio znati
da li me netko prati.
Ivan Dinjar, III.a
Literarna grupa

Dani i noći puni straha

Ljeto. Sušno je i toplo. Noć je. U Banja Luci sam. Ležim u krevetu. Iznad mene padaju granate i pucaju topovi. Šćurila sam se. Granate su padale sve bliže. Čujem zvuk granate koja se približava. Sve je bliža. Sklapam oči i molim posljednju molitvu. Umrijet ću! Srce mi divlje lupa! Prošlo je nekoliko trenutaka. Granata nije pala na moju zgradu. Idućeg dana mama mi govorila da granate ne padaju na naš grad, nego iz našeg grada ispaljuju na susjedni grad. Dva dana i dvije noći topovi su neumorno pucali. Stakla se tresu. Gledam sa balkon osam zrakoplova. U kasno popodne vraća se samo njih pet. Poslije toga mukla i smrtna tišina. I strah. Tata psuje. Mama šuti i puši. Čak ni baka ne plete...

Martina Mikulić, III.r. PŠ Dobri Zdenci

Ž
I
V
O
T
I
N
J
E

Pas

Ima jedan pas stari
za kojeg nitko ne mari.

Po mraku sjedi vani
na debeloj grani.

Kad jutro svane
skoči on s grane.

Ivan Dinjar, III. a
Literarna grupa

ŽESTOKA BORBA S GUSKAMA

Dok sam bila malena, moja se pokojna baka brinula za dvije guske. Bile su zločeste i ja sam ih izbjegavala jer su gajile neku mržnju prema meni. Čim bi me ugledale, poželjele bi me pojesti. Oduvijek mi se činilo da im u očima vidim sliku mene na roštilju što me plašilo.

Jednom sam šetala dvorištem, mislila da njih nema i brala šareno cvjeće. One su mi prišle s leđe i svojim me kljunom primile za odjeću i navlačile po dvorištu, kljucale me i gakale. Ja nisam znala što da radim, nisam se mogla boriti protiv njih jer su bile mnogo snažnije! Vikalala sam i otimala se. Sve je bilo uzalud! Svašta mi se motalo po glavi, ali jednostavno nisam znala kako da si pomognem. U zadnjem je čas došla baka i oslobodila me te napasti. Bila sam u suzama i čitavo me tijelo boljelo.

Baka je nešto kasnije zaklala guske i više ih nikad nismo držali, a ni ostalu perad. I danas, kad vidim guske, odmah bježim pogovoto ako vidim da pružaju svoj dugačak vrat prema meni. Mislim da nikad neću svladati taj strah.

Ivana Junković, VI. a

CRVENREPKA

Jednog dana sam vidjela kako su na jednoj voćki male ptice. Bile su sitne, ali lijepе. Jedan je bio mužjak, a druga ženka. Ženka je imala sivo perje, crnu glavu s bijelom crtom i crvene grudi. Mužjak je bio crn, a na glavi je imao crtu bijelu kao snijeg, na grudima crvenilo poput krvi. Izgledali su kao da mole za hranu: "Molim te, gladni smo." Vidjela sam ih kako odlaze na staju po sijeno za gnijezdo. Pogledala sam u knjigu o životinjama i saznala da su to CRVENREPKE. Ime su dobile zbog crvene boje na grudima. One se hrane na našem dvorištu jer tamo ima kukuruza za perad, a ponekad navrati jato vrabaca i pokoji golub. Ja mislim da će crvenrepke stvoriti obitelj koja će se razmnožiti u veliko jato ptica.

Valentina Klanjčić, VI. a

Moja priča o ptici

Jednog kišnog dana vraćao sam se kući. Na cesti sam ugledao bespomoćnu lastavicu. Valjda je prilikom kiše udarila na tlo.

Prišao sam joj bliže, njezine oči pozivale su me da joj pomognem. Nježno sam je uzeo u ruku, podigao i stavio u rupčić da se osuši. Odnio sam je kući, no mislio sam da je to beskorisno jer neće preživjeti, no sudsina je govorila drugačije. Vidjelo se da se jedna bori svim svojim moćima za život. Kad smo došli kući, posušio sam je najbolje što sam mogao, zatim sam joj osušio ranu. Imala je jednu manju ogrebotinu na krilu. Zbog toga nije mogla letjeti. Kad je sve bilo gotovo, stavio sam je u krletku i čekao - drugo nisam mogao!

Drugog se dana vidjelo poboljšanje, ali je bila preslabaa za put. Mogla je nastaviti put tek za tjedan dana. Kad sam je pustio, napravila je nekoliko krugova oko krova,... i otišla na daleki put.

Kad pomogneš životinji, osjećaš olakšanje jer nijedna životinja ne zasluzuju smrt ni uskraćivanje slobode.

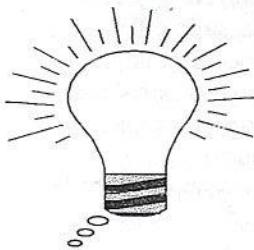
Danijel Gudan, VI. c

Ono što naučimo, saznamo ili o čemu razmišljamo Z N A M O izreći na stranom jeziku...

MY HOME

My house is a family home. It has got two floors... the ground floor and the first floor. Downstairs there is the kitchen, the bathroom, the living room and two bedrooms. In the kitchen there is the big table, the telly and three armchairs. In the bedroom there are beds, the wardrobe and the cupboard. Upstairs there are two bedrooms and bathroom. In my room there are beds, two desks, two chairs, a wardrobe and all my things. Round the house is a garden. In the garden are some flowers: roses, violets, tulips and primroses. My father, my mother, my sister and me live in my house. Every morning my parents go to work. I and my sister go to school. On Sunday we are at home. Sometimes we go to my Granny. I love going to Granny because she is a funny person and loves me.

Iva Lešković, VI. a

INTERVJU...

Ivan Vidaković učitelj je matematike i fizike, a kako vrijeme zahtjeva, predao se informaciji - u vlast računala. Ako vas zanima što se krije u "programu" GOSPODIN VIDAKOVIĆ - "stisni ENTER"!

- Kada ste i gdje rođeni?
- Rođen sam u Dalmatinskoj zagori, općina Omiš, 15. ožujka 1950.
- Kada ste napustili svoj rodni grad?
- Napustio sam ga u 25. godini.
- Kako to da je Dalmatinac došao u Zagorje i odlučio ostatak života provesti ovdje?
- Tu sam se zaposlil, u ovoj školi i mislio sam ostati kratko, međutim se to onda produžilo...
- Kako vam se sviđa Hrvatsko zagorje? Dobro! Odlično!
- Jeste li od malena željeli postati nastavnik?
- Da, jer sam mislio, ako budem nastavnik, da će učenicima pomoći da lakše uče, je l'?
- Što mislite o današnjim učenicima?
- Pa mislim da su preopterećeni i da zato, ovaj, slabo uče... je l'?
- Koji su vam pjevač i pjevačica najbolji?
- Fred Charles, a pjevačica, ovaj, kako se ovaj zove? Čekaj, moram se zmisliti... Barbara Streissand.
- Kojeg pisca osobito volite?
- Da vidimo kojega... Soljeničin jer je po profesiji profesor matematike, a postao je pisac i bio po Staljinovim zatvorima i priča o tom životu. Je li?
- Što radite u slobodno vrijeme?
- U slobodno vrijeme volim pješačiti i planinariti.
- Vaša poruka učenicima?
- Da uče što bolje, je l'? (...) Gotovo? Eto vidiš!

Ana Vrđuka, VII. a

How did I spend my weekend

Last weekend I spent at home. I helped my father in the garage. We were making a rail for tools. When we've finished, I painted the rail. After that job we were very dirty so we washed ourselves. Then we went to the kitchen to eat. After supper father, mother, sister and me went to sleep. The film started very late but in spite of it father and I watched it. I went to sleep late in the night.

Dragan Darapi, VII. b

Take your rubbish home with you

I'm sure lots of you spent the weekend in the country. Our reporter also went to the country and on his way home saw a lot of litter everywhere. Litter is a killer, so please listen to our message.

Next time you visit the countryside, don't forget to take your litter home with you. Every year thousands of people leave plastic bags, rings from tins of Coke and all sorts of other rubbish. Wild animals eat the rubbish, get sick and die, or they get caught up in it and are trapped or strangled.

So please, please take your rubbish home with you and let these animals to live in safety.

Danijela Sović, VIII. r

Konačno među svojima, konačno u svojoj školi

Početkom ove školske godine u našoj smo školi ugledali cijelu grupu učenika - povratnika, njih desetak, a stigli su nam s raznih strana (Njemačke i Švicarske). Učitelji i učenici su u njima prepoznali grupu naših, grupicu učenika koja je rasla u našim razredima, a mi smo ih ponekad zaboravili kao braća Josipa Egipatskog. Oni nas nisu nikada zaboravili: za svojom su kućom i priateljima u Hrvatskoj samo tugovali u stranom svijetu. Morali smo to znati jer su roditelji te djece godinama gradili kuće u gornjostubičkim selima, veselili se dolascima u rodni kraj i žalostili zbog odlazaka. Sada je barem dječi umanjena ta patnja. Slali su ti naši sugrađani djeci u dopunske škole gdje su učili hrvatski jezik i povijest. Imali su na umu da će se vratiti kad - tad.

Kada razgovaramo s tim povratnicima, vidimo razloge koji su ih naveli na taj korak. Ni hrvatski ni njemački priatelji, ni dobar stan i hrana nisu mogli zamijeniti stubičke prijatelje, a rođake nemaju u tuđini (što ih je mušlo). Zar nije onda ispravno što su donijeli presudnu odluku o povratku i zaključili da bez igdje ikoga se ne da živjeti kao što ne mogu ni ptice bez svog jata ni biljke bez korijena. Iako su imali dosta kruha i živjeli u društvu blagostanja, imali primjerenoje programe rada u školama - učili ručni rad i kuhanje - doma je najljepše!

Naša mala grupa je svjesna da su kroz svoj život u drugačjem svijetu postali donekle dio onoga svijeta i razmišljanja, da su sakupili drugačje znanje od svojih stubičkih vršnjaka, ali da znaju jedan strani jezik. Sa žarom govore o svojim iskustvima i pravi su predstavnici nove, moderne dvojezične hrvatske mladeži. Nadamo se da će domovinu izgrađivati kao što su ju njihovi roditelji pri stvaranju u najtežim momentima tako svestrano pomagali.

(zapažanja pedagoga škole Dragutina Sedlara)

Razmišljanja povratnice EMANUELE KOSEC

U početku mi je sve bilo neobično i novo; bila sam usamljena bez prijatelja i prijateljica. Razlika je u školama: u Švicarskoj nije bilo hrane u školi. Učenici su bili u školi od 8 do 12 sati, a ponekad su ostajali i popodne, između 14 i 17 sati.

U Švicarskoj smo imali nastavnici do 3. razreda, a od 4. do 6. učitelja. Za ručni rad, povijest i likovni imali smo posebne nastavnike.

Poteškoća ima uvijek u nečemu. Kod mene ima poteškoća u fizici, kemiji i matematici.

Na školi zasada ne bih ništa promjenila! (Ne pada mi ništa na pamet!)

Razgovarala Ana Vrduka, VIII. a

RAZGOVOR S PROFESORICOM SANJOM KNEZIĆ

Veljača je počela i s njom mnoštvo natjecanja pa tako i iz zemljopisa. Tom prilikom sam razgovarala sa Sanjom Knezić, profesoricom zemljopisa.

Profesorica je proputovala razne strane zemlje pa i daleku Ameriku. Ona vodi turističku grupu naše škole - posjećuju razna mesta.

Iako se mi đaci hvalimo da sve znademo, profesorica Knezić baš nije zadovoljna našim znanjem. Neki bi mogli puno, ali su lijeni (što je i istina!). Neki se trude, ali im baš ne ide najbolje!

Tako je to u školi - nikad neće biti savršenstva! Poslušamo li savjet profesorice, možda ćemo lakše učiti zemljopis:

"Prirodu treba voljeti! Treba znati učiti iz nje i promatrati oko sebe jer se iz nje može naučiti gotovo sve!"

Ivana Kučak, VI. a

Hvala gospodinu VLADIMIRU KOMINU koji živi u Zürichu, Švicarska, a njegova djeca su povratnici, učenici naše škole na poklonu: dva koša s mrežama i dvije lopte za košarku.
Svaka pomoć, vjerujemo, vratit će se višestruko!

LOPTA JE UBAČENA

(razgovor s učiteljem Niñom Ciglenečkim)

Kako je došlo do osnivanja košarkaške grupe?

Došlo je s dobrom voljom, s puno dobre volje!

Koliko ima članova?

Prvi ih je sat došlo puno, do 35 sam ih izbrojao; dok ih slijedeći sat ide puno doma pa ih je petnaestak. Kako se pripremaju?

Kako? Igrajući košarku! Sve su pozicije maksimalno zauzete!

Hoće li biti koja košarkaška utakmica protiv drugih škola?

O tome, moram priznati, nismo razmišljali jer je ovo tek početak. Treba pitati i druge škole. Vjerujem da bi se mola složiti jedna krasna ekipa koja bi mogla ostvariti dobre rezultate... ali vidjet ćemo!

Ana Vrduka, VIII. a

BILI SMO U ŠVICARSKOJ!

Pružila nam se prilika da djelić naše starine, već gotovo zaboravljene igre djeđova i baka odnesemo našim ljudima u Švicarsku.

Želja nas malih folkloraša je bila da se i oni na trenutak vrate u najljepše doba - djetinjstvo, a i da kažu svojoj djeci ili unucima: "Tako smo se i mi igrali."

Iako je to dug put koji može kriti mnoge opasnosti, nismo se dvoumili. Trebalo je mnogo toga pripremiti, ali isplatio se ...

... i zbog nas samih i zbog suza u očima tih ljudi prilikom susreta.

To je doživljaj koji će folkloraši dugo pamtitи i zato sam sretna, ali sretna sam i jer sam vidjela prekrasnu prirodu, jer sam doživjela jednostavnost naših ljudi koji, iako žive u zemlji izobilja, nisu izgubili dušu i na kraju jer sam nakon mnoga godina srela neke svoje školske prijatelje.

Božena Lacković, voditeljica

Nakon putovanja mali folkloraši su izjavili:

"Mene je to iznenadilo. Bila sam jako uzbudena. Bila sam u Švicarskoj!" Snježana Čmarec IV.b

"Prešli smo čak pet granica!" Martina Hren III.b

"Bili smo jako sretni, ali i pomalo tužni bez roditelja." Martina Komin III.b

"Sprijateljila sam se s mnogima i htjela bih da te svoje nove prijatelje opet vidim." Ksenija Kuhta IV.b

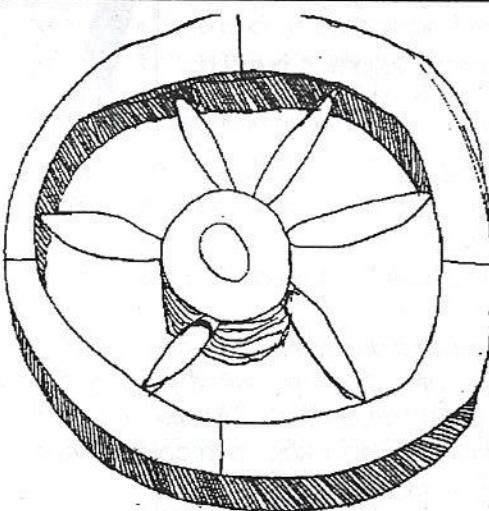
"U Švicarskoj su mi bili najljepši slapovi Rajne." Nikolina Pavalić IV.b

"Putem u Švicarsku svijjela mi se priroda. Na pašnjacima je svuda bilo puno krava. Najljepše mi je bilo kad su mi domaćini poklonili koturaljke." Marko Ciglenečki IV.b

"Meni su se jako svijjeli domaćini. Alpe su mi prekrasne." Ana Hanžek II.b

"Najviše me obradovalo kad smo nastupili i dobili velik pljesak." Josip Eugen Škudar II.b

Dogadaji, susreti, ...

Silvija Herceg, V.a

... nas oplemenjuju i obogaćuju ...

OBLJETNICA "Seljačke bune" - 9. veljače održano je predavanje u Galeriji "Lipa" na obljetnicu okončanja bune 9. II. 1573. u Stubičkim Toplicama. U Galeriji je otvorena i izložba oružja kakvim su se borili seljaci te slika bitke i smaknuća Gupca. Predavanju su prisustvovali članovi povjesnih grupa iz Donje i Gornje Stubice sa svojim učiteljima povijesti. Predavanje je predvodila prof. Vlatka Paličić.

Završetak susreta je krasila kratka, ali ukusna zakuska.

Obogaćeni novim saznanjima krenuli smo zadovoljni u školu. Marijana Jakopović, VII. b

**15. IV. 1996. UČENICI SEDMIH I OSMIH RAZREDA NAŠE ŠKOLE POSJETILI SU DRAMSKO KAZALIŠTE GAVELLA I GLEDALI PREDSTAVU BREZA.
EVO NJIHOVIH OSVRTA NA PREDSTAVU:**

Janica je u knjizi i predstavi obilježena kao simbol nade, ljubavi i snage, jer voli svoju obitelj i nada se da će se njezin muž popraviti i da je neće varati. (...) Naknadno razmišljajući o predstavi i njenom sadržaju, predstava mi se sve više sviđala. Doživio sam tu predstavu kao jaki izraz ljubavi i snage.

ALLEN VUKOMIĆ, VIII. a

Kajkavsko narječe, narodne nošnje, glazba, ples i stari predmeti unijeli su u mene neki posebni doživljaj prijašnjih vremena. (...) Neki dijelovi se razlikuju od Kolarove pripovijetke, a neki su čak i dodani. Mislim da je to dobro jer sam predstavu puno bolje doživjela nego pripovijetku. Izgled i karakter glumaca zadovoljio je moje predodžbe koje sam stekla čitajući pripovijetku.

MARINA PEREŠIN, VIII. a

Ova predstava je bila vrlo dobra, ali meni se više sviđa pripovijetka. To je zato jer nam je u predstavi sve predočeno: i glumići i scena pa ne trebamo mnogo razmišljati, a u pripovijetci možemo sami predočiti sliku onako kako je zamišljamo.

GORDANA ILINIĆ, VIII. a

Sam ambijent kazališta također mi se svidio. Moderno je opremljeno, ne odvlači previše pažnju na svoj interijer, jednostavno je, ali lijepo.

EVA POPOVIĆ, VIII. a

29. travnja 1996. zabavio nas je glavom PAJO KANIŽAJ svojim nastupom, druženjem i razgovorom. Predstavio je svoj roman *Zapis odraslog limača* i zbirku pjesama *Žčave pjesme*.

... radaju se pjesnici ...

MISTER PAJO

Mister Pajo je razigran pjesnik, Neobičnih pjesama on je vjesnik.
One mu nisu nimalo bijedne,
Već su vrlo, vrlo vrijedne!
U njegovim pjesmama nalaziš pokojeg slona,
raketu, žirafu i mnoštvo aviona.
U njegov televizor svašta stane,
Čak i neki ratnik u njega banjal
Umjesto haiku,
on ima kajiku!
Zagonetkama se često služi,
s djecom se rado druži!
Pjesme su mu bijele, crne ili plave,
Svašta raste iz njegove glave.

Ivana Junković i Danijela Gudan, VI. a

**KNJIŽEVNICI
U NAŠOJ
ŠKOLI**

SUSRET S PISCEM - 16. veljače u 10,30 sati došao je u našu školu pisac za djecu Mladen Kušec. Susret je bio upriličen u športskoj dvorani za učenike od I. do VI. razreda. Pisac je govorio o svom djetinjstvu i životu. Žao mu je što je odrastao jer ne može raditi ono što je dopušteno djeci. Pročitao je nekoliko svojih pjesama - dvije na kajkavskom. Šalio se s djecom i predstavio svoje knjige: *Mama, tata i ja te Krijesnice predgrađa*. Priprema i knjigu *Prvi dio neba*.

Dvije učenice 6. razreda su pročitale svoju pjesmu posvećenu piscu i darovale je pjesniku zajedno s primjerkom našeg lista "Školski vjesnik".

Mladen Kušec je podijelio autograme učenicima koji su imali primjerak njegove knjige.

Iva Lešković, VI.a

Raspjevana stranica ...

ZLATAR '95/ '96.

Pjesma "Vu letje" dobila je nagradu stručnog žirija u Zlatoru no Danima kajkavske kulture!

24. rujna nastupile su Mihaela Kuhta (8.a) i Anita Španec (6.b) iz naše škole i osvojile prvu nagradu stručnog žirija.

Njihova učiteljica Marina Pakelj poslala je na natječaj dvije pjesme, a komisija je odabrala pjesmu za duet "Vu letje".

Prije nastupa su se pripremale tjedan dana. Za vrijeme nastupa nije bilo treme, a učiteljica je bila uzbudljena slušajući druge pjesme - vjerovala je u djevojke!

Nagrada je sintsovjer koji će koristiti Područna škola Sveti Matej. Uz glavnu nagradu naša pobjednička ekipa dobila je čestitke i diplome za sudjelovanje.

Učenice su voljne i dalje se natjecati, a mi im zaželimo uspjeh i još nagrada!

Gornjostubičanči na Zlatoru '96!

Stručni žiri je odabrao stihove pjesme ZVONČEK (učenice Katice Kovačić iz PŠ Posavski Bregi) koju su uglazbili učenici naše škole. U rujnu svi ćemo navijati za Katarinu i Anitu Španec koje će otpjevati pjesmu ZVONČEK pred komisijom u Zlataru.

Ana Vrduka, VIII.a

KONCERT Silvija i Ane VIDOVIĆ

17. 11. 1995. u našoj glazbenoj dvorani održan je koncert Ane i Silvija Vidović. Ana od malena svira gitaru i ima mnogo postignutih uspjeha u svijetu. Svoju ljubav prema glazbi Ana je stekla od najstarijeg brata koji se također bavi glazbom.

Silvije svira glasovir i ljubitelj je TAE -KWAN-DO-a.

Izveli su: Silvije na glasoviru - Chopina, a Ana na gitari - Paganinija!

Sat vremena prepustili smo se čarobnoj muzici.

Nakon koncerta su nam mladi muzičari podijelili autograme. Osjećajući puninu u duši, vratili smo se kući.

Ivana Kučak, VII. a

2. veljače 1996. - samostalni koncert

Martine Mičije. Rođena je 14. lipnja 1980. u Novskoj. Glazbom se počela baviti u Novoj Gradiški pohađajući glazbenu školu klasi profesorice Sandre Bušić. Zbog ratnih razaranja u Novoj Gradiški prelazi u klasu profesorice Ž. Kranjec - Noll na "Funkcionalnoj muzičkoj pedagogiji" u Zagrebu. Tamo sada polazi prvi razred srednje škole glasovira te drugi razred Gornjogradske gimnazije.

Uspješno je sudjelovala na natjecanju "Volim Bacha", a nastupala je na nekoliko zajedničkih

koncerata u Hrvatskom glazbenom zavodu, crkvi Sv. Katarine i u Povjesnom muzeju u Zagrebu. Iz razgovora s njom doznali smo da je do nastupa u našoj školi došlo tako da ju je gospodin Popović, ravnatelj naše škole, zamolio na njenom nastupu u Golubovcu da dođe i u gornjostubičku školu.

Najdraža joj je *druga nagrada* na natjecanju "Volim Bacha". U petom razredu počela je svirati klavir. Nema baš slobodnog vremena, ali kad ga ima svira klavir. Želja joj je upisati Muzičku akademiju. Želimo joj puno sreće!

Ana V. i Ivana K.

KONCERT ZDRAVKA VALENTINA

Prošle su dvije godine od posjeta ovog mladog pjevača. Ponovna prilika za zabavu zabilježena je 9. veljače 1996.

Zdravko je rođen 12. 12. 1977. Od djetinjstva se bavi pjevanjem. Išticao se u školskom zboru, a završio je osnovnu glazbenu školu. Uzori su mu Jon Bon Jovi i njegov otac. Najdraži "predmet" u školi mu je bio veliki odmor pa se tako zove njegova prva pjesma i program nastupa. Sam je autor tekstova, glazbe i aranžmana.

Poručuje nam: "Slušajte i pjevajte moje pjesme" Novija mu je pjesma *Tko te čuva* za koju je snimljen spot 8.2.1996.

Planovi... želi živjeti u velikoj "šupi" okruženoj s mnogo drveća; želi šestero djece i mnogo unuka; puno svojih pjesama, koncerata, zabave...

Ana Vrduka i Ivana Kučak

NATJECANJA ...

LIDRANO 96.

U kategoriji samostalnih literarnih radova na školskom natjecanju sudjelovali su sljedeći učenici:

Danijela Šagud, 3.r P.Š. Dobri Zdenci - s radom *Mašta o čistom planetu*

Ivana Salar, 3.a - *Jesen*

Martina Mikulić, 3.r P.Š. Dobri Zdenci - *Dobro djelo*

Ivana Junković, 6.a - *Karneval*

Danijela Gudan, 6.a - *Laško*

Nikolina Pivalić, 6.b - *Četiri godišnja doba*

Božena Kosec, 6.b - *Hrvatsko zagorje*

Jasna Rešetar, 6.c - *Razglednica s otoka Paga*

Petra Jambrečina, 7.b - *Mojih sedam školskih godina*

Suzana Salar, 7.c - *Za mnu ljubavi*

Pet odabralih radova upućeno je na Županijski susret.

U kategoriji novinarskog stvaralaštva na Županijski susret upućuje se prošlogodišnji broj *Školskog vjesnika*, učeničkog lista O.Š. Matije Gupca Gornja Stubica.

U kategoriji scenskog stvaralaštva našu školu na Županijskom natjecanju predstavljala je Folklorna grupa pod vodstvom učiteljice Božice Lacković sa scenskom igrom *Igre na pašnjaku za Jurjevo*.

Oni su ostvarili najzapaženiji uspjeh - ušli su u uži krug izbora za državno predstavljanje i nastupili pred gospodom Zvjezdanom Ladikom na završnoj svečanosti u Krapini.

INFORMATIKA ZEMLJOPIS

17.2.1996.

(školsko natjecanje)

8. razred

1. mjesto : Eva Popović

2.mjesto : Damir Klanjčić

Učenici su sudjelovali

još i na Županijskom natjecanju.

2. 3.1996.

(školsko natjecanje)

5. razred:

1. mjesto Ivica Kontet

2. mjesto Antonio Ruklić i

Marina Horjan

6. razred :

1.mjesto Ivan Skušić

2.mjesto Iva Lešković

7.razred:

1.mjesto Andrej Šagud

2.mjesto Ivana Orešić

8. razred:

1. mjesto Martina Ivanić

2.mjesto dijеле Rajko

Mareković, Suzana Poštek,

Alen Vuković

Na Županijskom natjecanju MANA OREŠIĆ zauzela je 1. mj., a I. Kontent dijeli 3.

Ivana Kučak, VII.a

KEMIJA

23.3.1996.

(školsko natjecanje)

7.rzred :

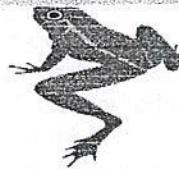
Marina Sviben 1.mjesto

Ivana Orešić 2.mjesto

8.rzred:

Eva Popović 1.mjesto

Damir Klanjčić 2.mjesto

MATEMATIKA

Dana 16.3.1996.godine održano je školsko natjecanje iz matematike. Rezultati su bili sljedeći:

4. razred

1.mjesto dijele Ivana Škudar i Jasna Sviben .4.a.

2.mjesto Danijel Hanžek ,4.a

5. razred

1. mjesto je osvojio Nikola Klanjčić
2. mjesto Antonio Ruklić

6. razred

1. mjesto dijeli Marko Haramustek i
Danijel Klanjčić

2. mjesto Zlatko Petrović

7. razred

1. mjesto Stjepan Razum
2. mjesto Marina Sviben

8. razred

1. mjesto Damir Klanjčić
2. mjesto dijeli Rajko Mareković,
Eva Popović i Dubravko Ruklić

Na Županijskom natjecanju 20.

4. 1996. u Pregradi natjecali su se noajuš-pješniji učenici naše škole pod vodstvom učitelja Ivana Vidasa i Đurđice Škvorc te su postigli ove rezultate:

Jasna Sviben, 7. mjesto

Ivana Škudar, 11. mjesto

Antonio Ruklić, 1. mjesto

Nikola Klanjčić, 10. mjesto

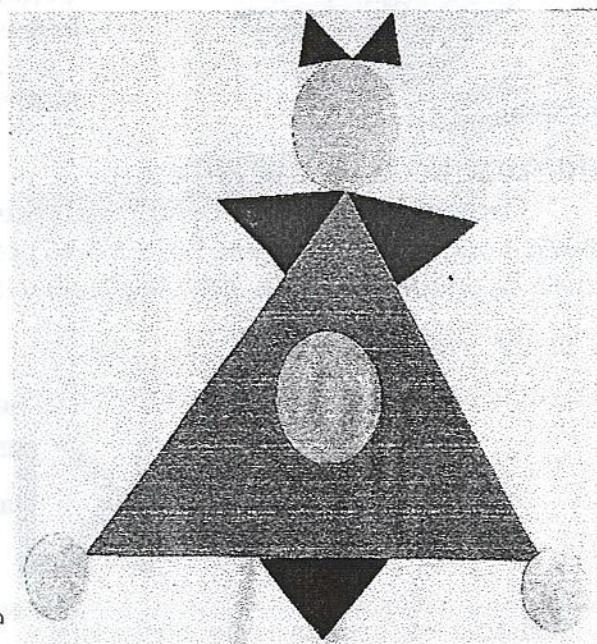
Damir Klanjčić, 1. mjesto

Na Državnom natjecanju u

Kraljevići boje naše škole uspješno je branio Damir Klanjčić.

Za učenike 5. i 6. razreda održano je Regionalno natjecanje u Sisku gdje je Antonio Ruklić osvojio 3. nagradu.

Ksenija Kuhta, IV.b

ŠAH

Naši šahisti su sudjelovali na *Novogodišnjem Open turniru* (na Velešajmu) u Zagrebu gdje su stekli prvo turnirsko iskustvo.

Za vrijeme proljetnih praznika sudjelovali su na *turniru* kojeg je organizirala Zagrebačka organizacija za športske aktivnosti učenika. Natjecali su se: Marko Novosel 5.b, Tomislav Kelemen i Ivan Skušić 6.b te Marko Frajtak 8.a

Na pojedinačnom prvenstvu u šahu za osnovne škole Županije Krapinsko-zagorske koji je održan u

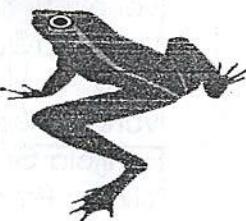
Krapinskim Toplicama učenici naše škole osvojili su prvo i drugo mjesto: Marko Novosel, 5.b - 1.mjesto Tomislav Kelemen, 6.b - 2.mjesto Oni su time stekli pravo sudjelovanja na državnom natjecanju.

Državno prvenstvo za osnovne škole Republike Hrvatske održano je u Đakovu. Marko Novosel je osvojio 9.mjesto, a Tomislav Kelemen 11. mjesto.

Školski šahovski klub OŠ Matije Gupca Gornja Stubica je 2. 6. 1996. organizirao otvoreni mješoviti šahovski turnir "MLADIH NADA" za uzrast do 17 godina. Turnir se igrao

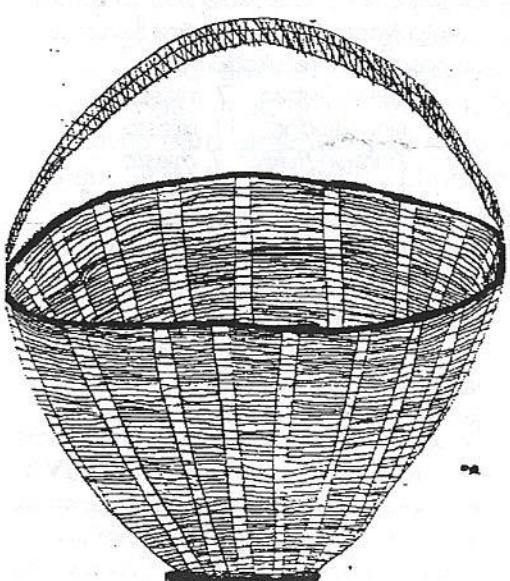
po švicarskom sustavu u sedam kolona, a tempo igre je 15 minuta. Vrhovni sudac turnira je bio gospodin Mlado Šerbec, međunarodni sudac FIDE iz Zagreba. Na turniru su sudjelovali prošlogodišnji prvaci Hrvatske od 9,11,13 i 15 godina i pojedini drugoplasirani igrači, te nekoliko velikih neda muškog i ženskog šaha u Hrvatskoj.

Ana Vrduka, VIII.a

6:1

Ovogodišnja generacija osmaša nije štedjela svoje učitelje. O tome svedoči i rezultat nogometne utakmice.

Učitelji su se, pak, tješili poslovicom koja kaže da dobrog učitelja njegovi učenici nadmašuju.

Ana Hanžek, II.b

24. V. 1996. - u predvorju škole i u učionici glazbene kulture prikazana je ovogodišnja glazbena produkcija školskog zbora, instrumentalnih sastava, tamburaša i solističkih nastupa svih talenata naše škole. Posebni gosti bili su Ivica Kontent i Juraj Ivanić.

ŠKOLSKI VRT

I ove jeseni napunit ćemo košaru plodovima iz školskog vrta koji već niz godina uređuju učenici naše škole sa svojim učiteljima. Od ove godine, nakon razmjene iskustava te sjemenja i sadnica starih sorata biljnih kultura u Otvorenom sveučilištu u Zagrebu 20. 4. 1996., više se ne koristi MOTIKA. Od sada njegujemo bio-vrt.

Školski voćnjak ove je godine obnovljen kako bi budućim generacijama život bio sladak!

EKSKLUSIVNO IZ DUBOVCA!!!

Ovogodišnja proslava Dana škole održala se u PŠ Dubovec - 16. 6. 1996. Nakon misnog slavlja i prigodnog programa koji su izveli učenici područne škole te KUD "Matija Gubec" nastavilo se ugodno druženje svih okupljenih u dvorištu škole sve do kasnog poslijepodneva.

Putujući dvokotačni reporter

KRAJ

Redakcija lista traga za novim suradnicima!

Vidimo se dogodine!

**OSNOVNA ŠKOLA
MATIJE GUPCA
GORNJA STUBICA**

JURAJ LUKINA, VI. a

Tiskano u 300 komada

Željko Popović, ravnatelj Škole
Učiteljice hravatskog jezika
Bernarda Želigo i Ires Hrušeli,
Učitelji - informaticari
Van Vidaković i Nino Ciglenečki,
Pririma za tiskat:

Sjepan Pušec, VII. C
Likovni rad u slovunice:

Ivana Kucak, VII. A
Ana Vrduka, VIII. A
Urednictvo:

Bernarda Želigo
Odgovorna urednica: